

RUH ve MADDE

Hipnotizma ile uyutulan Bn. Mediha Üstündağ çocukluk safhasındaki bir hâdise içinde tekrar yaşıyor. Buna «Ekminezi» diyor. (İzahat içerde).

İÇİNDEKİLER

Sevgili Okuyucular — Milletçe Uyanmaya Mecburuz —
Derin Hakikatlere Ancak Derin İzâraplarla Ulaşılır —
Ölümün Perdesi İnerken — Dünyanın Vazifesi — Tesir-
ler Kâinatı — Dört Burçlu Âlem — Yavuz Selim'in Rü-
yası — Mecburiyetler — Ulu Tanrım — Öbür Âlemden
Çizgiler — Dua Nedir — Taş'ardaki Hikmetler — İlkel
Cemiyetlerde İnançlar — Gerçek Sebeplere Doğru — Hâ-
diselerin Lisanı — Çocuklarınızı Basınıza Celâ Yapmak
İster misiniz? — Ölüm ve Tahrip İlgüdüğü — Okuyucula-
rın Ruhi Olayları — Eminönü Öğrenci Lokalindeki Hip-
notizma Cösterileri — Okuyuculara Cevaplar

RUH ve MADDE

TÜRKİYE METAPSİŞİK TETKİKLER VE İLMİ ARAŞTIRMALAR CEMİYETİ NESİR ORGANIDIR.

Eylül, 1961 Sayı : 20
Cilt : 2

Cemiyet adına
Sahip ve yazı işlerini
fiilen idare eden
Mesul Müdür:
Dr. Refet Kayserilioğlu

İdarehane ve cemiyet
binası: Taksim, Sıra-
selviler, Billürcü Çık-
mazı, Sümbül Ap. 14/2

Dizildiği yer :
Baha Matbaası

Basıldığı yer:
Engin Matbaası

Hazırlayanlar :

M. Ziya Kayserilioğlu
Müeyyed Emzen
Jale Gizer
Abid Temizel
Hâzım Akalın
Ahmet Çalışkan
Günhan Arıcan
Tahsin Ünal
Reha Eroğlu
Ergün Arıkdal
Suat Tahsuğ
M. Fahri Öğretici
Sefa Özbay
Feridun Tepeköy

Resim ve Başlıklar :
Bülent Seren

Abone ücreti:
Yıllık 18 lira

FİYATI: 150 KURUŞ

HABERLEŞME, ABO-
NE ve HAVALE
ADRESİ :

Ruh ve Madde,
P.K. 1157 - İstanbul
Telefon: 44 27 53

Sevgili Okuyucular,

Hayatın manâsını bilmeyen, niçin yaşadığından, neden öldüğünden haberdar olmayan bir kimse bilgi susuzluğu içindedir. Böyle bir insanın heran en ufak bahanelerden büyük üzüntülere kapılması, kendisini çok bedbaht, çok talihsiz görmesi gayet kolaydır. Ölüm düşüncesi onun için bir kâbus, lâfı bile edilmemesi gereken soğuk bir sözdür. Bu halde olan bir kimsenin hakiki saadeti bulmasına, gerçek huzura kavuşmasına imkân var mıdır?

Hiç şüphesiz susuzluk, açlıktan daha dayanılması güç bir haldir. Hele bilgi susuzluğu çok daha güçlü bir şeydir. Her fert doğduğu andan itibaren bilgi susuzluğunu gidermek için bir şeyler öğrenmek, her hadisenin ve her eşyanın manâ ve mahiyetini anlamak için uğraşmakta, çırpınmaktadır.

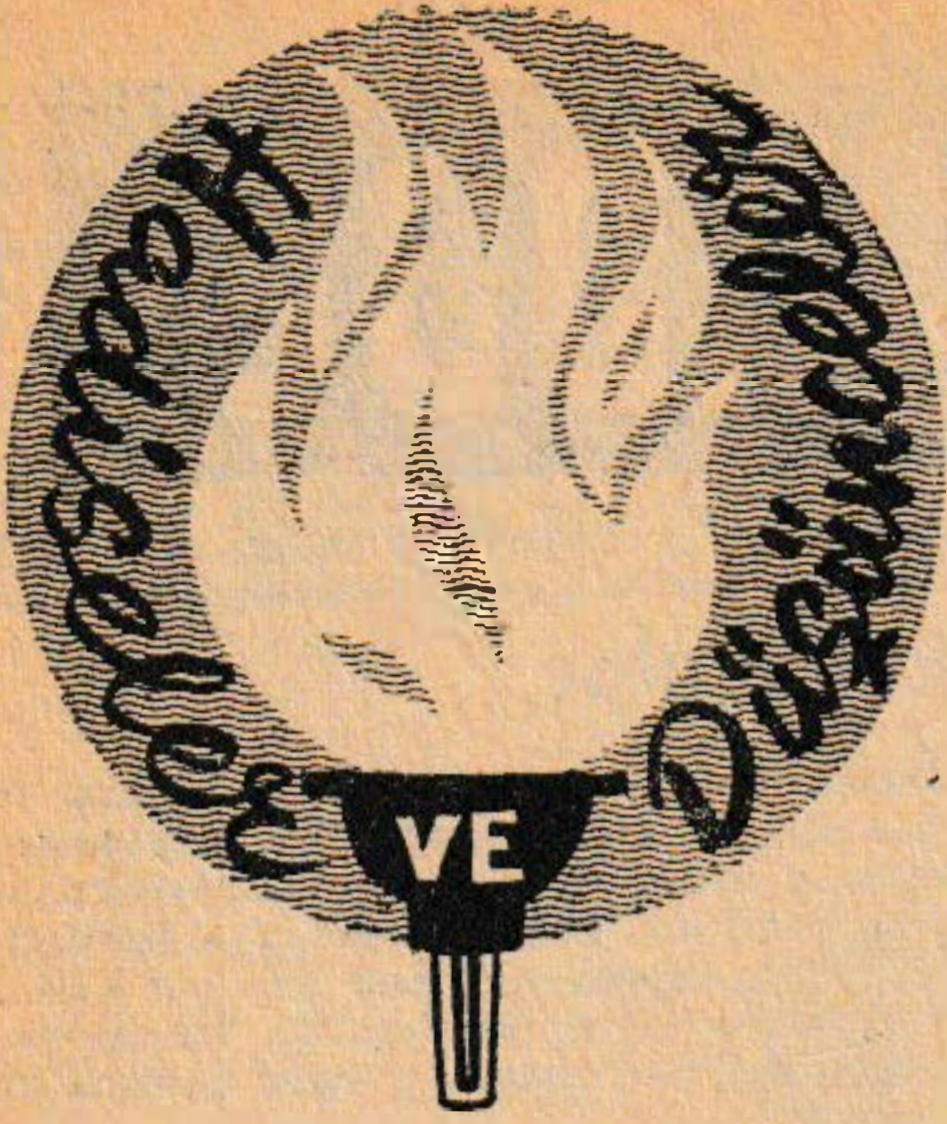
Fakat bu bilgi toplama mücadelesinde beşeriyet çok inkisarlara uğramış, çok aldanmış, çok aldatılmış. Şimdi herşeyden korkar, herşeyden şüphe eder olmuş. Eline şeffaf bir sürahide pırl pırl parlıyan berrak ve nefis bir su veriyorsunuz, acaba içinde renksiz ve tadı belli olmayan bir gizli zehir mi var diye endişededir. Şüphe ve endişenin karanlık bulutlarını insanlığın kafasından ve kalbinden kovmadıkça dünyanın mesut olması çok güç olacaktır.

Fakat şüphelerin bertaraf edilmesi de, dürüstlikle, gerçek bilgilerin bütün delil ve isbatlarıyla ortaya konmasıyla ve bilgiyi verenlerin o bilgileri tam benimseyip tatbikatına geçtiklerini göstermeleriyle kabil olacaktır. Artık hiçkimse kalp para, değersiz ve benimsenmemiş bilgi, ve başkasına verilirip kendisinin uymadığı öğüt istemiyor. Bu yönde en başta hayati bilgilerin yayıcısı olarak RUH ve MADDE'nin hazırlayıcılarına ve Türkiye Metapsişik Cemiyetinde rol alanlara çok büyük vazifeler düşüyor.

Daha sonra RUH ve MADDE'nin okuyucularına, buradaki bilgilerin doğruluğunu kalben tasdik eden dostlarımıza büyük vazifeler düşüyor. Bu da buradaki bilgileri yayarak, mecmuadaki yazıların daha çok dostları tarafından okunmasını temin ederek ve bu bilgilerin kendi hayatlarında hasıl ettiği değişikliği onlara göstererek olacaktır.

RUH ve MADDE'nin hazırlayıcılarının mecmuadan aldıkları veya bekledikleri bir menfaat yoktur. Bunu sık sık tekrar edişimiz RUH ve MADDE'nin hepimizin mecmuası olduğunu sizlere sık sık hatırlatmak içindir. Memleketimizde bu derece hayati bilgileri, böyle geniş ve selâhiyetle ortaya koyan, vakit öldüren değil, vakit kazandıran ikinci bir mecmua yoktur. Onun için kendi mecmuanız olan RUH ve MADDE'yi daha geniş kütlelere okutmanız ve tanıtmanız sizin de vazifeniz, hem de mukaddes bir vazifenizdir, sevgili dost okuyucular...

En Derin Sevgilerimizle
RUH ve MADDE

NİZAM BOZANLAR

Vaktiyle bir adamın bir çift öküzü varmış. Bunlarla tarlasını sürer, arabasına koşarak yükünü taşır, bütün işlerinde onlardan faydalanırmış. Fakat öküzlerden birisi ne derece duygulu, idrâkli ve itaatli ise, diğeri o derece inad, idraksiz ve duygusuzmuş. İnad ve idraksiz olana yaptığı her türlü tekdir, verdiği her türlü ceza, attığı çeşitli sopalar tesirsiz kalınca, adam külâhını önüne koyup düşünmeğe başlamış: «Ben bu hayvanı ne etsem, ne yapsam?!.. Kendisi bir işe yaramadığı gibi diğeri hayvanın işine de engel oluyor. Çifte koşarsın öbürü ufak bir ihtarla yürümeğe kalkarken, bu vurmalarla bile yerinden kıpırdamaz. Bunun düzelmesine inkân yok. Bunu ya kesmek, ya da satıp savmak lâzım.»

Birlikte yapılan işlerde mütemadiyen nizamı bozanların, her türlü ihtar veya tekdirle akıllanmayanların akibeti ya kesilmektir, ya atılmak.

Bir kıt'anın yürüyüşündeki güzellik, bütün askerlerin intizamla adım atmalarında, her erin, kendinden beklenileni yanında yapmasındadır. Bir orkestranın cazibesi ondaki ahenkte ve intizamdadır. Her enstrüman (müzik âleti) kendi vazifesini tam zamanında ve en mükemmel olarak yapmak zorundadır. Böyle olma-

Milletçe Uyanmaya Mecburuz..

Memleket hadiselerini sosyal ve ruhi yönden incelemenin, noksanlarımızı ve hatalarımızı görmemiz yönünden lüzümü ve faydası büyüktür. Kendisini olduğu gibi tanıyan bir millet ise mutlaka düzelme yoluna girecektir.

Dr. Refet KAYSERİLİOĞLU

dığı takdirde falso seslerden teşekkül eden bir kakafoni hasıl olur. Bir bedeni teşkil eden sistemler, organlar ve hücreler ayrı ayrı vazifeleri yapmak üzere gruplaşmışlardır. Bu ayrı vazifeleri aynı maksat etrafında toplayan orkestra şefine bedende «ruh» diyoruz. Ruhun emirlerine uymayıp kendi başına buyruk olmaya kalkan hücre grupları veya organlar kanserize olmuş, nizamı bozmağa, bedene zararlı olmağa başlamışlardır.

SIHHATLİ BİR BEDEN

Sağlık içinde bir beden, hem o bedeni teşkil eden organların ve hatta hücrelerin teker teker vazifelerini mükemmel yaptıklarını, hem de o bedeninin sevki idaresini yapan idare mekanizmasının ve baştaki âmirin dirayetini isbat eder. Baştakinde dirayetsizlik, ferasetsizlik başlamışsa, yahutta alttakiler lâf söz anlamaz, nizam, vazife dinlemez serkeşlerse boy boy bozukluklar, aksaklıklar gözükmeye başlar. O zaman o bedeninin yaşamasını şu veya bu sebepten uygun bulan dış müdahaleler işe karışmak zorundadır. Dış müdahaleler destek gayesinden ayrılmıyorlarsa lüzumludur ve faydalıdır. Sömürmek gibi gizli bir gaye taşıyorlarsa şüphesiz ki çok zararlı olacaktır. Halbuki normal olarak bedenler arasındaki münasebet karşılıklı alıp veremeler tarzındadır. Etrafına faydalı olamayan, buna mukabil etraftan daima fayda

zaman bir şahıs muzır olmaya başlamış demektir. Durum milletler için de aynı tarzdadır. Daima etrafın yardım ve desteğini bekliyen, aldığı karşılığını vermiyen, daima sürüklenerek yürümeyi bu edinen bir milletin zebun durumlarına sürüklenmesi mukadderdir. Başa gelen kaderler, musibetler, sadece o milletin davranışlarının neticesi olacaktır.

ANLAYANA SİVRİSİNEK SAZ..

Memleketin başına küçük büyük musibetler gelip duruyor, bunların ardı arkası kesilmiyor, bunların nedenleri üzerinde yazılıyor, çiziliyor. Hakikî sebeblere yaklaşan izahlar ortaya çıkıyor. Bunların yanında üçüncü, beşinci derecedeki sebepleri asıl sebep sananlar da oluyor. Bir memleketi yakıp kül eden bir yangın, bir şehri yerle yeksan eden zelzele, başka bir yerdeki bir sel felâketi zahiri olarak bazı ihmallerin, noksanların neticesidir. Ama o şehirde yaşayan binlerce kişinin ve onlarla alâkalı bütün bir memleketin ıstıraba sürüklenişinde daha derin bir sebep ve gaye yok mudur?

Bu milletin hayatında çok derin tesiri olması icab eden bir takım değişiklikler olmuştur. Hesablar sorulmakta, hesaplar görülmektedir. Hadisenin esas sebepleri üzerinde durup bunların giderilmesi yoluna gitmeyerek, «Bütün bu işler falan şahsın yüzünden olmuştur, hayır onun değil ötekinin sefahatı ve hırsı buna sebebidir.» gibi işi sathî olarak mütalâa etmek kimseye birşey kazandırmaz. Eğer bugün felâkete uğrayanlar varsa, onları bu duruma sürükleyen derece derece derinleşen bir takım sebepler de vardır. Bu sebepleri derinliğine doğru görmeye, göstermeye çalışmanın hem felâkete uğrayanlara, hem de ona şahit olanlara öğreteceği dersler, kazandıracığı derûni (ruhi) bilgiler olması lâzımdır. Bu dersler alınmaz, o bilgiler kazanılmazsa daha büyük musibetlere ve felâketlere hak kazanmış olmaz mıyız?!

MEDENÎ MİLLET OLACAĞIZ

Bütün bu hadiseleri boş zannedenler, bunların birer ihtar ve hattâ tekdirdir ol-

duğunu idrâk etmeyenler, hataları ve noksanları değil aramak, bunun lüzumuna dahi kaanl olmayanlar ekseriyette oldukça, herkes bütün gayret, çaba ve fedakârlığı başkasından bekleyip kendi kılını kıpırdatmamakta devam ettikçe, ensemizde daha çok boza pişecek demektir.

Bir takım kıssalar (bilgi veren hikâyecik) vardır. insanların bilgi alması, hisse kapması için sık sık söylenir. Fakat başa gelen bir hadise en büyük kıssadan daha veciz ve müessirdir. Onun için: «Bir musibet, bin nasihattan evlâdır.» demişlerdir. Ama adamın basireti kısır, idrâki kıt ise ona bir musibet de, on musibet de kâfi gelmeyebilir. Felâketlerin ve musibetlerin esas gayesi idrakin açılması, basiretin çoğalması olduğuna göre basiretsizliğimiz devam ettikçe uğrayacağımız sıkıntılar miktarını ve şiddetini artıracaktır. Yapılan tekdirden, atılan kötekten uslanmayana daha şiddetlisini atmak usuldendir ve hattâ zurettir. Fert olarak ve millet olarak yetişmemizle alâkalı ilâhi idareci plânın yorulacağını ve usanacağını sanmak ise safîk olur.

Beraber yürüdüğümüz milletlerin gayretini, intizamını, dürüstlüğünü, feragatini ve basiretini göstermeye mecburuz. Aksi halde ya atılmağa, ya satılmağa mahkûm oluruz. Sıhhatli bir bedende vazifesini iyi yapan bir organ olamazsak bir kenara atılmağa, vazife dışı edilmeğe mahkûmuz. Bir büyük orkestrada boyuna falso ses çıkarmakta devam edersek, ahengi muhafaza ile vazifeli olan orkestra şefi bizi dışarı atacaktır.

O halde dünyanın bu hızlı gidişine ayak uydurmağa çalışacağız. Topyekûn yetişmek, geri kalanlara hem bilgi vererek, hem de örnek olarak olacaktır. Bu arada medenî milletlere daha çok sokulmanın, daha çok yaklaşmanın yollarını araştıracağız. Her türlü setleri imkân nisbetinde kaldırıp kısararak milletçe daha çok görgü sahibi olmamız lâzımdır. Bütün bunlara bugünkü şartlar içinde mecburuz.

Her Salı akşamı saat 20 de Cemiyet binasında ilmi toplantılar vardır. Bütün okuyucular bu toplantılara serbestçe girebilirler. Kapılar saat 20.30 da kapanır.

Derin Hakikatlere Ancak Derin İztıraplarla Ulaşılr

Two Worlds, Temmuz, 1961

Çeviren: Jale GİZER

«Bir şifacı, kendi elile başkasına şifa nakledebildiği halde acaba neden kendi kendisini iyi edemez?» Bu suali Hannen Swaffer'in hususi celselerine rehberlik eden Silver Birch'e soran zat. «Şifasız, bir dertten bir medyom yardımıyla kurtulan ve daha sonra kendisinde şifacılık kabiliyetini keşfeden ve halen bu yolda çalışan bir kimse idi. Rehber onun sualini şöyle cevaplandırdı: «Bütün âletler (şifacılar) kuvveti alıp nakledebilen birer kanaldırlar. Kendi kendini tedavi bahsine gelince burada tamamen farklı ve başkalarını tedavide tutulan yola hiç bir suretle benzemeyen bir durum mevcuttur. Uzun egzersizler sonunda şifacının bedeninde yavaş yavaş birikmiş kuvvetten bir bakiye kalır. Fakat bu onun kendi kendisini tedavi edebilmesine yetmez, az çok yardımcı olursa da tedavi edemez.»

«Kendi kendisini tedavi edebilmesi için şifacının gelen şifa kudretlerine kendisini pasif bir geçit olarak değil de doğrudan doğruya onlara faal bir tarzda muhatap olacak şekilde ayarlaması gerekmektedir. İşte bu tamamen farklı bir teknik icabettirir. Bu adeta, şuurumuzun maddi seviyelerini geriye atarak daha üstünlerinin satha yükselmesini temin etmek ve dolayısıyla onların ruhi tesirlerle mümkün olan en sıkı irtibatı kurmalarını temin edebilmek meselesidir.»

EPRÖVLERİN KAZANDIRDIĞI DİSİPLİN

«Şifacıların da diğer insanlar gibi, zorluklar, sıkıntılar ve çetin tecrübeler geçirmelerindeki sebep ve maksatlardan biri de onların sempati ve şefkat hislerini kuvvetlendirmektir. Çünkü, hastalık, acı ve ızdırıp çekmemiş bir kimse için bunlar hiç bir manâ ifade edemez. Sempati, şefkat ve hizmet arzusu müttekâmil bir varlığa daima refakat eden vasıflardır. Ruh inkişaf ettikçe onun daha üstün kuvvetlerle münasebete geçme ve onları nakledebilme kabiliyeti de müttemadiyen artar.»

Daha önce Siver Birch celseye ziyaretçi olarak giren bir karı kocaya şöyle söyledi: «Sizler çok mutlu insanlarsınız. Çünkü dualarınızın cevaplandığını ve vazife yolunun önünüzde açıldığını işittiniz. Uykulu, mahmur ruhun uzun ve ateşli bir araştırmadan sonra uyanması için pek çok zaman geçmesi icap etti. Ruh uyanır uyanmaz bir yol tuttu. Sürekli uykunuzdan uyanarak şimdi bulunduğunuz noktaya gelinceye kadar ne uzun zamanlar geçtiğini unutarak, şimdi artık neticelere süratle ulaşmak istediğiniz bir safhaya girmiş bulunuyorsunuz.»

«Ruhun kendi kendisini bulması çok zamana mütevakkıftır. Sonra ayaklarınızın sizi gayeye ulaştıracak yolun üzerin-

de olduğunu farkeder her şeyin süratlenmesini istersiniz. Ama siz ruhun yükselişini, idrak ve inkişafın seyrini tacil edemezsiniz. Ruhi inkişaf ağır fakat emin bir seyir takip etmek zorundadır. Size istikamet vermiş olan sonsuz ilâhi sevginin size yolu göstermiş ve yanılmaz işaret noktalarını da vermiş olduğunu, fark etmeniz için bu nasihatı size veriyorum. Size verilmiş olan yanılmaz irşad, eğer kendi halinde faaliyete bırakılırsa, ruhun vazifelerini yapabilmesi için gerekli vasıtaları da temin edecektir.»

IZDIRAPLA SAFLAŞMIŞ

«Büyük, derin ve ulvî hakikatler, ancak ruhun ızdırap, şüphe ve zorluklarla geçirdiği bir imtihan devresinden sonra bulunabilir. Ruhun kendi kendisini bulabileceği başka bir vasıta yoktur. Ruhun mükâfatları kolay kazanılır şeyler değildir; aksi halde sahip olunmağa değmezdi.»

Bu yeni bilginin hayatı yaşanmağa değer kıldığı kendisine söylendiği zaman rehber: «Evet öyledir» dedi ve ilâve etti: «Ve çok hazin olan şey milyonlarca insanın bütün bu spiritüel hakikatlardan tamamiyle bihaber olarak, gölgeler, hayaller vehimler, gelgeç hevesler peşinde koştuklarını temâşa etmektir. İşte bu sahada biz yardım alabilmeğe hazır vaziyette olanlara yardım hususunda cehit ve gayret sarfetmek mecburiyetindeyiz.»

«Bir bilgi tohumu reddedildiği, bir kapı yüzünüze kapandığı zaman bunun üstünde durmamalısınız. Eğer onların sizden yardım alması gerekiyorsa zamanında size geleceklerdir. Bu kadar uzun zaman yaşamış olan ben, her şey için tedbir almış olan ve kendi haline bıraktığı takdirde hayatları güzellik, hârikülâdelik ve ihtişam ile dolduracak olan neticelere doğru ilerleyen tabiat kanunlarının dakikliği ve mükemmeliyeti karşısında hayranlık içindeyim. Pek çok zaman cahil ve budala insan mahdud olan hür iradesini fena yolda kullanır. Tabiat kanununa zıt yaşar, o kanunla kendi arasındaki ahengi bozar, böylece hayatı

berbat olur. Onun tarafından keşfedilmelerini bekleyen muazzam hazinelerin farkında bile ohnadan sadece satıhta yaşamakla iktifa eder.»

Ziyaretçi sordu: «Klervoyans veya klerodyans kabiliyetlerine sahip olmayan bir kimsenin ruhi şifaya vasıtalık edebilmesi mümkün müdür?» Cevap şu oldu :

«Evet tamamen mümkündür. Şifacılık yolundaki çalışmaların temadisi size gitgide büyüyen bir psişik ve spiritüel sezgi ve daha derin idrak ve daha kuvvetli bir irtibat kazandıracak ve siz bir hastanın derdinin ne olduğunu ve ona yardım için ne yapmanız gerektiği hakkında hatsi (sezgisel) bir bilgiye sahip olacaksınız. Devamlı egzersizle bu bilgi, bu anlayış, bu sezgi ve irtibat artacaktır. Gitgide göreceksiniz ki hastayı rahatsız eden arazdan ziyade, hastalığın menşesine dikkat ve alâkayı toplamak lâzımdır. Bence, spiritüel idrak ve anlayışın inkişafı, klervoyans kabiliyetinin gelişmesinden daha tercihe şayandır. Çünkü birincisi diğerinden daha üstün bir seviyedir. Klervoyansı küçültmek istemiyorum, fakat netice almanın daha yüksek yolları vardır.»

RUHİ GELİŞMEYİ MEKANİK TARZDA DÜŞÜNMEK LÂZIM

Hazirundan bir kişi sordu: «Spiritüel gelişmenin tacil edilemeyeceği her zaman için doğrudur? Sürülen hayat tarzı böyle bir inkişafı sür'atlendiremez mi?»

«Şüphesiz bu mümkündür.» diye Silver Birch cevap verdi: «Fakat o, sizin maddi dünyanızdaki bir çok hadiseleri mekanize ettiğiniz tarzda hızlandırılmaz. Siz ruhu onun kendi tabii inkişaf ve tekâmül yolu hâriinde bir gelişmeye ve yükselişe zorlayamazsınız. Hakiki spiritüalizm ruhun bütün deruni hayatından devamlı bir haberdar oluş halidir; sadece ferdin kendi hayatı değil, burada kâinatın hayatı ve onunla mütemadiyen artan bir ahenkleşme bahis konusudur. Siz tekâmül seyrini kestirme yoldan giderce-

(Arkası sayfa 28 de)

Ölümün Perdesi İnerken ...

Yazan : Dr. Martin C. Sampson

Çeviren : Refet Kayserilioğlu

Philadelphia'da sıcak bir yaz günü eski Pensilvania hastahanesinde hava çok ağır ve hareketsizdi. Küçük bir kız menenjitisin pençesinden kurtarmak için beyhude uğraşmış bütün geceyi ayakta geçirmiştim. Onun ölümünün sarıntısı ile tam bir ümitsizlik içine gömülmüştüm. Genç bir asistan doktor olarak son aylarda gördüğüm bir çok ölüm vakasından sonra hayat bana mânasız ve çabucak kopuveren bir şey gibi görünmeğe başlamıştı. Tam bir bedbinlik içindeydim; imanım ve hayata güvenim ölümler karşısında tamamen sarsılmıştı. Bu sabah ilk muayene ettiğim hasta ismine burada John Bradley diyeceğim bir erkekti. İnce yüzlü, çukurlaşmış elâ gözlü, kırk yaşını geçkin bir adamdı. Hastahaneye girişinden beri geçen birkaç hafta içinde durumu devamlı olarak kötüye gitmişti. Oksijen çadırının penceresinden baktığım zaman dudaklarının morardığını, teneffüsünün zorlaştığını ve sıklaştığını gördüm. Gençken geçirdiği bir romatizma hastalığından kalbinin zayıfladığını son yıllarda buna eklenen damar sertliğinden dolayı, kalbin işinin daha da güçleşmiş olduğunu biliyordum.

Yüzünde imanın, emniyetin ve ağır işlerin, meşakkatlerin izleri görünen, saçları beyazlaşmış, ufak yapılı karısına hiç bir yardım yapamayacağımı düşünerek üzülyordum. Halbuki o ve kocası bana devamlı olarak yardım ister-

cesine bakıyorlardı. Neden böyle ümitsizce düşünüyordum? Neden onlar benden bu kadar çok şey istiyorlardı?.

Bradley'in ıstıraplarını azaltan yeni bir şey bulurum ümidi ile onun ilâçlarını tekrar zihnimden geçirdim. Hasta kalbini kontrol için digitalis verilmekte ve zedelenmiş kalb duvarlarına pıhtı birikmelerini önleyen anti-koagülan bir ilâçla, vücutta biriken fazla suyu atan enjeksiyonlar yapılmakta idi. Üstündeki oksijen çadırına pompalanan oksijen miktarı gitikçe artıyordu. Bugün de daha önceki birçok günler gibi göğsünde biriken mayiyi (suyu) almak için göğsüne iğne batırmışım. Ama onu terk ederken yine de bütün çabalamalarımın semeresiz olduğunu hissediyordum.

Aynı akşam saat 6 yı biraz geçerken Bradleyin bakım nöbetini devralan hemşire, ona bir kere bakmam için beni çağırdı. Birkaç dakika sonra onun yatağının yanındaydım. Cildi kül gibi olmuş, dudakları morarmış, gözleri de donuklaşmıştı. Kalbinin çarpıntıları göğsünün üstünden görülebiliyordu. Nefes alışması sudan hava kabarcıklarının çıkışı gibi bir ses veriyordu.

Ben hemşireye : «Bir ampul lanatosid C ve çabuk turnikeleri (1) çevirmeye başlayın» dedim.

(1) Turnike : Bacağın veya kolun üst kısmını sıkıyan bandı sıkıştıran terti-bat.

Damar içine yapılan lanatosid C digitalisin sür'atli bir tesirini hasıl edecekti. Turnikelerde bacaklardaki kanı dolaşımın dışında tutacak ve hasta kalbin muvakkaten yükünü hafifletecekti... Fakat ancak muvakkaten.

Bir saat sonra Bradley çok daha kolaylıkla nefes almaya başladı. Etrafından haberdar görünüyordu ve «Lütfen ailemi çağırın» diye fısıldadı. Ben «peki» dedim. Sonra gözlerini kapadı. Onu tam terkerken derin bir iç çekişi duydum. Döndüm ve nefesinin kesildiğini gördüm. Dinleme aletimi göğsüne koydum. Kalb atıyordu, fakat çok hafif. Gözleri bulutlandı ve bir iki dakika sonra kalb durdu...

Bir an için sersemlemiş, orada kalmıştım. Ölüm tekrar kazanmıştı. O anda bir gece önce ölen küçük kızı hatırladım ve bütün vücudumu bir hiddet dalgası kapladı. Hayır bu defa ölümün kazanmasına müsaade etmiyecektim... Oksijen çadırını üzerinden attım ve suni teneffüse başladım, aynı anda hemşireden adrenalin istedim. O getirir getirmez bir şırınga dolusu adrenalini doğrudan doğrusu göğsünün üzerinden kalbe zerk ettim. Sonra sür'atle iğneyi dışarı çektim ve tekrar stetoskopla (dinleme âleti) kalbini dinledim. Hiçbir ses yoktu. Tekrar sun'i teneffüse başladım, kollarımın hareketinin dakikada 20 defa olmasına çılgınca gayret ediyordum. Omuzlarım ağrıyor, yüzümden terler şakır şakır akıyordu.

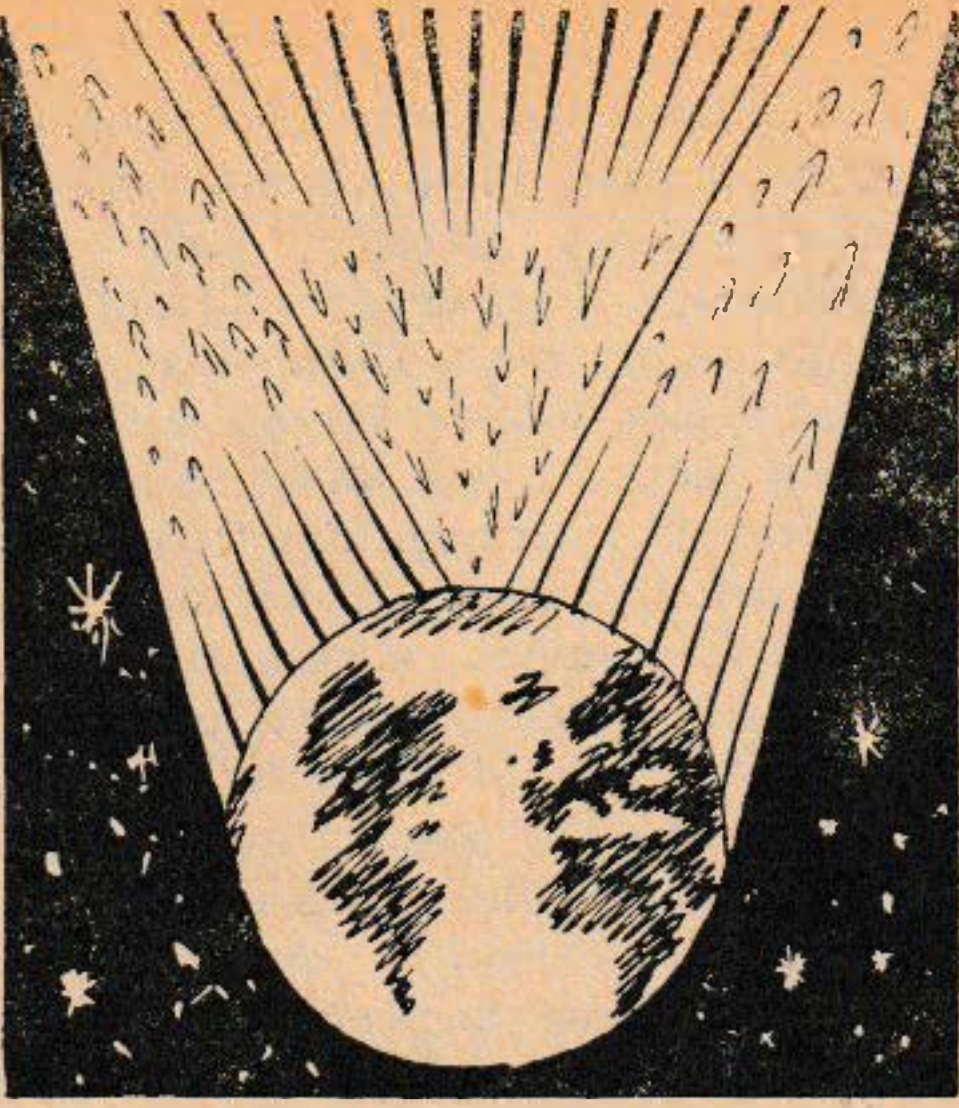
Kat'i bir ses «faydasız» dedi. Bunu söyleyen baş asistandı ve benim şefimdi. «Bu derece kötü bir kalb durunca artık onu hiç birşey tekrar çalıştıramaz. Ailesine haber vereyim.»

Onun tecrübesinin benden fazla olduğunu biliyordum, fakat büyük bir ıstırapla karar vermiştim. Bradley'i ölümün perdesinden bu tarafa çekmeye ümitsizcesine azmetmiştim.

Teneffüsü kendi kuvvetiyle otomatik bir hal alınca kadar göğsüne yaptığım yavaş ve ritmik tazyiklere devam ettim.

Aniden bir nefes oldu, sonra bir diğeri. O anda sanki benim kalbim durmuştu. Sonra nefesler daha sıklaştı. Hemşireye «Stetoskopu kulaklarıma tak, diğer ucunu onun göğsüne koy» dedim. Dinlediğim esnada tazyiki bırakmıştım. Hafif bir kalb atışı vardı. «Oksijen» diye muzafferana bağırdım. Tedricen hırıltılı nefesleri uzadı. Birkaç dakika sonra Bradley'in nefesi ve kalb atmaları daha kuvvetli olmuştu. Hemen o esnada yatağın etrafındaki perde hafifçe aralandı ve Bn. Bradley yanıma geldi. Solgun ve korkulu idi. «Bana, hemen doğru buraya gelmemi söylediler» dedi. Ben daha cevap veremedim, Bradley'in göz kapakları aralandı. «Helen» diye mırıldandı. Kadın elini kocasının alınına koydu ve «dinlen John, sevgilim, dinlen» diye fısıldadı. Fakat o konuşmağa çabalıyordu. «Helen, onlara seni çağırmalarını söyledim; gitmekte olduğumu biliyordum. Allahısmarladık demek istedim.» Karısı dudaklarını ısırды, konuşamıyordu... «Korkmuyordum» ıstırapla devam etti. «Yalnız sana söylemek istedim.» Durdu, güçlükle nefes alıyordu. «Sana, ilerde tekrar buluşacağımıza inandığımı, söylemek istedim.» Karısı elini dudaklarına yapıştırdı, göz yaşları parmaklarının üzerine dökülüyordu. «Buna ben de inanıyorum» diye fısıldadı. Bradley memnuniyetle gülümsedi ve gözlerini kapadı, yüzüne bir huzur ifadesi gelmişti.

Ben hayret, heyecan ve bitkinlik içinde orada donmuş kaldım. Ölümün esrarı şimdi bu odada idi. Acaba herhangi bir şekilde onu anlamağa teşebbüs edebilir miydim? Öne doğru eğildim ve gayet yumuşak bir şekilde sordum : «John, ne hissettiğini hatırlıyabiliyor musun? Şimdi veya şuursuz olduğun zaman duyduğun veya gördüğün bir şey hatırlıyabiliyor musun?» Konuşmadan önce bana uzun uzun baktı. «Evet hatırlıyorum» dedi. «Ağrım kesilmişti ve vücudumu hissedemiyordum. Fevkalâde huzur verici bir musiki işittim.» Durdu bir çok defa öksürdü, sonra devam etti: «Fevkalâde
(Devamı sayfa 9 da)

Dünyanın Vazifesi

Feridun TEPEKÖY

Kaba madde kâinatının bir parçası olan dünya tekâmül plânı bir takım zorluklar gösterir. Kaba madde imkân ve şartları içinde yaşamak kaderiyle başbaşa bulunan bizler, ıstıraplar, zorluklar, sıkıntılar ve başarılması zor birtakım imtihanlarla karşılaşmak ve böylece ruh kudretlerimizin bir kısmını inkişaf ettirmekle mükellefiz.

Bu mükellefiyeti, bir kısmınız bir dereceye kadar şuurlu bir istikametle idrak edecek, bir kısmınız ise âdeta farkında olmadan bir nevi otomatizma içinde hâdiselerin sürükleyici tesirleri altında tahakkuk ettirmeye çalışacağız.

Dünya plânı dediğimiz şu ufacık gezegen ile aynı imkân ve şartları haiz diğer vasatlar içinde, hâdiseler karşısında çeşitli ruh kudretlerinin inkişafı husule gelmektedir. Fakat ön plânda, ruhların egolarına hizmet etme ihtiras ve temayülünü arka plânlara atabilmeyi ve buna mukabil etrafındaki bütün varlıklara yardım ve hizmet etme kudretini kazanabilmeyi temine matuftur.

Şu halde nefsanî ihtiraslardan, maddeye bağlılıklardan kurtulabilmek için lüzumlu bulunan bilgilerin edinilmesini temin eden hâdiseler içinde, kurtuluşumuzu sağlayacak ruh kudretlerimizin melekeleşmesi bu dünya vasatı içinde teşekkül edecektir. Bu kademedeki bulu-

nan varlıkların mukadderini teşkil eden bu oluş hali umumi tekâmülün bir halkasını temsileder.

Demekki bulunduğumuz şu devre ve vasat içinde, acı veya tatlı hangi hâdiselerle karşılaşmak mukadderse onunla karşılaşacağız. Şu noktayı iyi bilmeli ki, bütün bunlar tek hedef olan nefsaniyete hâkimiyeti temin etmek içindir. Bütün bu çeşitli hâdiselerin mevcut oluşu bir esasa dayanmaktadır: «Kendi kendine hizmet etmek faaliyetinin meşalesini ruhda tutuşturmaya müteveccih bilgi ve liyakati temin». İşte hedef budur. Bu hedefe ulaşabilenler artık böyle bir vasat içinde bulunmak ihtiyaç ve zaruretinde bulunmadıklarından yeni ve daha ileri, inüteakip hedeflere doğru değişik tertipteki yeni hâdiseler içinde ebedi tekâmüllerinin yeni bir halkasını örmeye hak kazanmış olurlar.

Dünyamız üzerinde, mevzuu bahis ruh kudretlerinin istenilen merhaleye ulaşmasını temin edecek çok çeşitli yol ve imkânlar mevcuttur. Bunlardan bir kısmı nisbeten az meşakkat ve zamana ihtiyaç gösterdiği halde diğer bir kısmı çok meşakkatli uzun bir zamana ihtiyaç gösterir. Bu yollardan şu veya bu istikamete gidenlerden şu veya bunu seçmek hürriyeti bizim bilgi ve liyakatimizin takdirine bırakılmıştır. İşte bu takdir ediş hürriyeti, İlliyet prensibi çerçevesi dahilinde fonksiyonunu icra etmek üzere varlıklara bir ilâhi lûtf olarak bahşedilmiştir.

Binaenaleyh, bizler daha süratli bir tempo ile tekâmülümüzü temin etmek veya etmemekte tamamen serbestiz.

Karşılaştığımız hâdiselerden mümkün olduğu kadar faydalanmak ve onlar-

dan mânâlar çıkartmak hususunda en kıymetli yardımcımız bilgilerimizin bize sağladığı liyakatimizdir. Her hâdiseyi, - uzaktan veya yakından - varlıkların tekâmüllerine bir takım imkânları hazırlayan birer tekâmül âmili olarak telâkki edebiliriz.

Dünya şartları içinde tekâmül süratini arttırmak iki unsurun tahakkukuna bağlıdır. Bunlardan birincisi hayat boyunca karşılaşılan her hâdiseye önünde davranışlarımıza âmil olacak kararlarımızı mutlaka ve derin bir samimiyet içinde diğergâmlık temeline dayandırmalıyız. İkincisi de bu esnada her hangi bir gizli niyete asla yer vermemek zaruretidir.

Varlıkların hizmetkârı olmak için bütün gücü ile kudretlerini seferber hale getiren bir varlığın, hiç düşünmediği halde, sadece fiil ve davranışlarının bir neticesi olarak kendi tekâmülünü de temin ettiğini söyleyebiliriz. Bu onun için kazanılmış bir hak olur, ruhumuzun tekâmül ve saadetini etrafımızı kuşatan bütün varlıkların tekâmül ve saadetlerinde aramak ve böyle bir niyetle etrafımızdakilere hizmet etmek bize saadetlerin en ulvisini bahşeyler. Başkalarının

tekâmül ve saadetlerini hazırlamak çok değerli ve tekâmülü hızlandırıcı bir hizmettir. İşte dünya plânında böylesine bir ruh kudretini istenilen merhaleye erdirmek üzere bulunduğumuza göre dünyanın mevcudiyet zarureti biraz da bu imkânların teminine bağlanıyor demektir. Bilindiği üzere kâinatta mevcut olan her yaratık İlâhî Nizam içinde ve İlâhî Murat istikametinde nasibine düşen derecede inkişaf ve tekâmül etmektedir. Binaenaleyh bir tekâmül vasat olarak kabul ettiğimiz dünya madde plânı da hiç şüphe yokki ağır bir tempo ile inkişaf etmektedir. Bu inkişaf, üzerinde bulunan şartlardan faydalanan varlıkların tekâmülleriyle hemahenkter. Bu sebeble dünyanın uzak bir istikbalde bugünkü imkân ve şartlardan ayrı bir vasat olarak karşımıza çıkmasını tabii bu tekâmül icabı olarak kabul edebiliriz. Belki de bugünkü dünya şartlarını temin edecek olan başka bir gezegen ebedî tekâmül yolunda kendisine düşecek vazifeyi yapmaya hazırlanmış olarak kucağını o imkânlardan faydalanmaya muhtaç varlıklara açmak üzere kendi inkişaf seyriinin muayyen bir safhasına erişmiş bulunacaktır.

ÖLÜMÜN PERDESİ İNERKEN

(Baştarafı sahife 7 de)

huzur verici musiki. İlâhî bir yerdî orası, ve ben uzaklara doğru akıp gidiyordum. Müzik benim her tarafımı sarmıştı. Öldüğümü biliyordum; fakat korkmuyordum. Sonra müzik durdu ve siz üzerine eğilmiştiniz.» «John, evvelce buna benzer bir rüya görmüş müydünüz?» dedim.

Uzun dayanılmaz bir zaman geçti, sonra soğuk ve suçlu çıkaran bir sesle: «O bir rüya değildi» dedi, gözleri kapandı nefesi gittikçe ağırlaştı.

Ben nöbetçi hemşireye, her 15 dakikada bir nabzını ve teneffüsünü kaydetmesini ve vakada herhangi bir değişiklik olursa beni haberdar etmesini söyledim. Sonra asistanların yattığı bölmeğe geçtim. Yatağa kendimi boylu boyunca attım. Derhal uyumuşum. Ondan sonra işittiğim yatağımın yanındaki telefonun çalınması idi. Ahizeyi elime aldım, hemşirenin telâşla bana Mr. Bradley'in ne-

fesinin durduğunu ve nabzının atmadığını söylediğini duydum. Onun yüzünü kısa bir zaman görmem bu defa ölümün hakikaten kazandığını bana anlattı. Neden bu hastayı bir kaç dakika daha dünyaya vermek için ölümün perdesi kısa bir zaman için aralanmıştı? Bu, hayattan fazladan kazandığı an vücudundaki kimyevî maddelerin tesiri mi idi? Yoksa derin bir ruhî mânâsı mı vardı? Yahut da onun ruhu karısının inancını kuvvetlendirebilmek ve ona veda edebilmek için mi bunu yapmıştı? Belki de o, şaşırılmış şüpheli genç bir asistana ebediyetten küçük bir haber vermek istemişti.

Her ne mânaya geliyorsa, herhangi bir maksadı olsa da olmasa da hâdiseye benim üzerimde çok derin bir tesir bırakmıştı. Bu benim, bazı sırları hayatın esaslı bir parçası olarak kabul etmeğe doğru ilk adımım idi. Bu kabul veya inanç, kurtaramadığım, ölen bir hastanın hediyesi idi. O, beni ebedî hayat ve inanç yoluna böylece sokmuş oldu.

ÖZDEN ERDEM KONUSUYOR

TESİRLER KÂİNATI İÇİNDEYİZ

Tesirler hayatın temelidir. Tesirler bilgisi bütün bilgilerin esasıdır. Tesirleri iyi bilmek ve iyilerini seçmek lâzımdır. Üstün düşüncelere kafasında yer veren, içinde de yüksek insani arzuları taşıyan bir kimse yüksek tesirleri almaya başlamış demektir.

Dr. Refet KAYSERİHOĞLU

TESİR NEDİR

ERDEM — Konuşmalarınızda bir çok defalar tesirden, tesirlerden bahsediyorsunuz. Tesir ne demektir, bu tabirle neyi kastediyorsunuz?..

ÖZDEN — Tesir umumi bir terimdir. Her şahıstan veya her maddeden çeşitli tesirler çıkar ve bunlar etrafta bir takım değişiklikler hasıl eder.

ERDEM — Tesir deyince neyi anlıyoruz, yani bu yapı itibariyle nasıl bir şeydir?

ÖZDEN — Bütün tesirler karakter itibariyle aynı değildir; bilâkis çok farklar gösterirler. Tesir umumi olarak bir harekettir. Elbette bu hareketi yapan bir madde de vardır. Meselâ yumruğumu şu masaya vurdum. İşte bu bir tesirdir.

Görüyorsunuz ki burada bir hareket vardır: Yumruğumun hareketi. Hareketi yapan da yumruğumdur. Elektrik de bir tesirdir. Oradaki hareketi yapan da elektronlardır. Ama elektrik elektron demek değildir. Elektronların hareketi ile hasıl olan bir tesirdir.

Bunun gibi sayısız tesirler vardır.

TESİR ÇEŞİTLERİ

ERDEM — Bu sayısız tesir çeşitleri nelerdir, meselâ...

ÖZDEN — Meselâ maddelerden çıkan tesirler vardır. Bunlar çeşitli evsafa (kalitede) titreşimlerdir (vibration, ihtizaz). Bunların dalga boyları kısaldıkça ve dolayısıyla frekansları arttıkça karakterleri yükselmekte, üstün tesirler olmaktadır. Meselâ ses, ışık, hareket, röntgen şuaı, v.s. de birer maddi tesirdir. Sonra ruhi bir takım tesirler de vardır. Telepatide, klervoyansta, psikometri ve radyesteziye alınan ve verilen bu çeşit ruhî tesirlerdir. Bunlardan da daha yüksek tesirler üstün bedensiz varlıklardan gelen tesirlerdir. Varlıkların derecesi yükseldikçe onlardan gelecek tesirler de üstün, yüksek durumlar arzeder.

O halde tesirlerin bildiğimiz ve bilmediğimiz bir çok çeşitleri vardır. Bunların kimisi kaba bir hareket, kimisi daha üstün bir titreşim, kimisi ışık gibi bir elektro-manyetik dalga, kimisi de maddi titreşimlerin sınıfına sokulamayan ve ruhi dediğimiz üstün hareketlerdir. On-

RUH ve MADDE CİLT : 1 BİR BİLGİ HAZİNESİDİR

Ruh ve MADDE'nin ilk 12 sayısı nefis bir cilt içinde toplanmıştır
Fiyatı : 25 Lira Ödemeli adresi : RUH ve MADDE P.K 1157 — İstanbul

ların da gittikçe yükselen ve bilmediğimiz, sonsuzluklara doğru uzanan çeşitleri vardır.

TESİRLERİN HAYATIMIZDAKİ ROLÜ NEDİR

ÖZDEN — Tesirler hayatımızın temelidir. Hayatımız çeşitli tesirlerden örülmüştür. Meselâ ışık, hararet, ses tesirleri olmasa yaşamamız imkânsızdır. Elektrik hayatımızda ne derece mühimdir. Ayrıca vücudumuzdan da çok hafif bir takım elektrik akımları çıkmaktadır. Sonra insanlardan insanlara geçen manyetik, hayati v.s. tesirlerin ne büyük rolleri vardır.

Bazı kimselerin varlığı bize huzur verirken bazı kimselerin bulunduğu yerden kaçırız. Bazı kimselerin teması hoş bir şeyken, bazı kimseler bize diken gibi batarlar. Sonra üst âlemlerden alınan tesirler de başka bir azamet arzeder.

ERDEM — Ruh âleminde bize hep böyle üstün tesirler mi gelir?

ÖZDEN — Hayır. Ruh âlemindeki varlıkların hepsi üstün değil ki. Kimisi zavallı, kimisi iptidai, kimisi kötü, hatta katil tabiatlı, kimisi avare, kimisi de iyidir. Bu iyilerin de dereceleri vardır. İyidir, fakat bilgisizdir. Bazısı da hem iyidir, hem bilgilidir, hem de mütekâmil ve büyük idareci vazifeleri vardır. İşte bu sonunculara yüksek varlıklar diyoruz. Bunların hepsinden gelecek tesir kendi kudretleri ve karakterleri ile mütenasip olacaktır.

ÜSTÜN TESİRLERİ ALMAK

ERDEM — Peki ruhlardan gelecek bu tesirlerin iyi ve üstünlerini alabilmek, kötülerinden de sakınabilmek için ne yapmamız lâzımdır?

ÖZDEN — Bize gelecek tesirleri biz kendimiz tayin ederiz. Göndereceğimiz davetiyelerle onları adeta biz çağırırız. Bu çağırmamızda düşüncelerimiz-

le ve isteklerimizle olur. Hep kötü şeyleri düşünen bir kimse kendi radyosunu kötü istasyonlara ayarlamış demektir. Üstün düşüncelere kafasında yer veren, içinde de yüksek, insani arzuları taşıyan bir kimse yüksek varlıklardan tesir almaya başlamış demektir. Bu cazibe kanunu (yerçekimi) gibi şaşmaz, hatır gönül dinlemez iltiması asla bilmez bir kanundur. Bu kanunun karşısında herkes müsavidir. Esasen ilâhî kanunların karşısında her varlık tamamen müsavidir.

TESİRLER ARASINDAKİ BAĞ

ERDEM — Demek ki bize gelen tesirlerle bizim gönderdiğimiz tesirler arasında bir bağ var demektir.

ÖZDEN — Elbette vardır. Daha şümül-lü düşünürsek bütün tesirler arasında bir bağ vardır. Zincirleme olarak bütün tesirler birbirine bağlıdır.

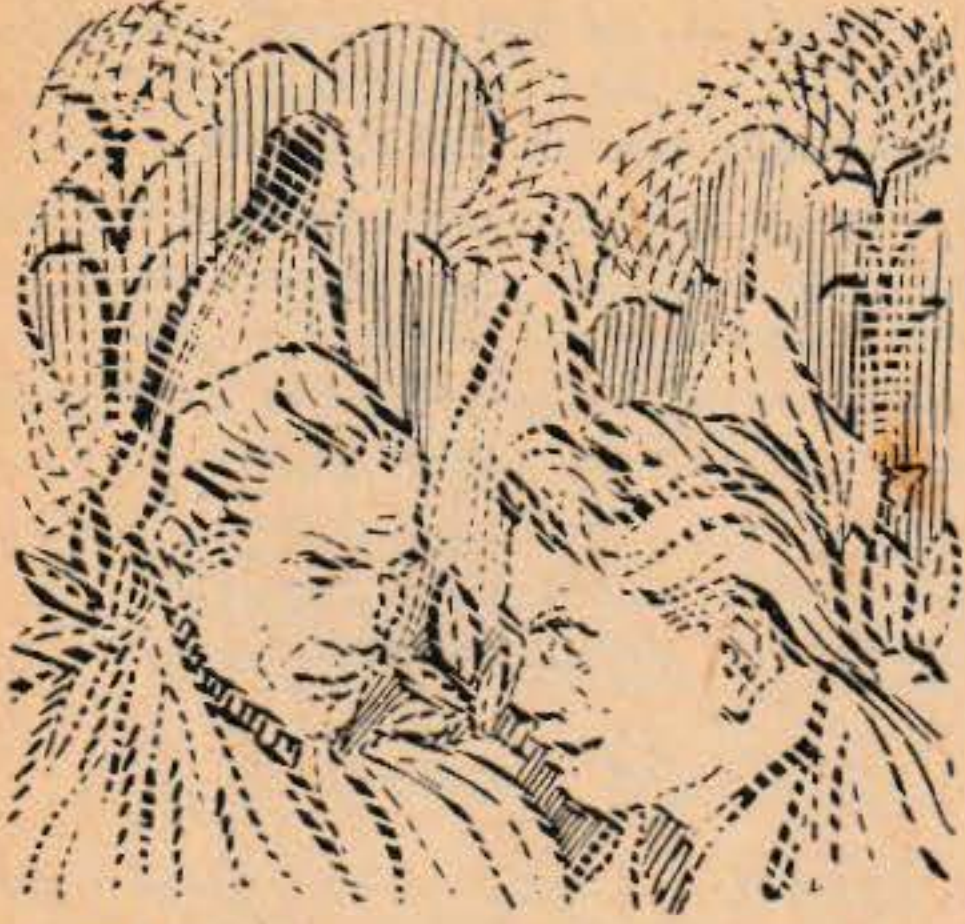
ERDEM — Bunu anlayamadım. Nasıl bütün tesirler birbirine bağlıdır?

ÖZDEN — Size maddi tesirlerden bir misal vererek fikrimi izah edeyim. İki odunu birbirine sürterseniz bir ses çıkar, sürtmeye devam ederseniz bir hararet duyarsınız. Gene sürtmekte devam ederseniz nihayet bir alev hasıl olacaktır. Yani ışık da çıkacaktır. O halde bir çeşit hareketin devamı ve artması başka başka tesirleri hasıl etmektedir. Diğer taraftan bu tesirler sür'atle birbirine dönüşebilirler (tahavvül). Yani bunlar arasında bir bağ vardır.

Aynı bağ, bittabi daha üstün tertipte ve başka kalite ve kantitede (evsaf ve miktarda), ruhi tesirler arasında da vardır. Ruhi tesirler de küçüle küçüle, kabalâşa kabalâşa en ufak varlıklara doğru uzanırlar.

ERDEM — İşte bu çok mühim doğrusu.

ÖZDEN — Tesirler hayatın temelidir. Tesirler bilgisi bütün bilgilerin esasıdır. Tesirleri iyi bilmek, iyi tanımak ve onların iyilerini seçmek lâzımdır.

DÖRT BUUDLU ÂLEM

Dr. Günhan ARICAN

— BUUD NE DEMEKTİR —

Bulduğumuz dünyada üç buud (boyut) vardır: Genişlik, derinlik ve yükseklik. Biz bütün maddeleri etrafımızdaki şekilleri, insanları ve bütün canlıları ancak bu üç boyutu ile tanıyabiliriz. Matematikteki tarife göre bir noktanın bir doğrultuda (istikamette) yürümesi bir hattı (doğruyu), bir doğrunun boylu boyunca yürümesi ise bir düzlemi (sathı) husule getirir. Bir sathın mekân içindeki hareketi de bir hacmi meydana getirir. Esasında bir noktada da bir hacim yani üç boyut (genişlik, derinlik ve yükseklik) vardır. Bir sathı olan en ince bir kâğıdın da yine bir kalınlığı yani yüksekliği vardır.

Yani biz üç boyutu olmayan bir şeyi tasavvur edemeyiz. Bu bizim için yok demektir. Sadece bir boyuttan veya iki boyuttan ibaret bir mekân bize göre düşünülmesi imkânsızdır. Ama kâinatta imkânsız olan bir şey yoktur. Başka bir deyimle kâinatta sonsuz imkânlar vardır.

— DÖRT BUUT MEKÂNI —

Bizim üç buudlu âlemimizin üstünde dört, beş, altı ve sonsuzluğa doğru uzanan buudlu âlemlerin de bulunacağı şüphesizdir. Fakat bunları dört, beş... on v.s. sayılarla sınıflamamız dahi bizim için hem imkânsız, hem de faydasızdır.

Çünkü üç buudlu âlemimizin bir devamı olan spatyom'un (öbür dünya) üst tabakalarındaki madde hallerini, varlıkların durumlarını ve faaliyetlerini dahi idrâk etmekten aciz bulunuyoruz. Halbuki dört buudlu âlem spatyomun bizce bilinen bütün safhalarından üstün, anladığımız manada şeklin, rengin, sesin bulunmadığı bir âlemdir. Ama oralara mahsus bir takım hususi maddelerde vardır. O maddeleri görüp anlamamıza ise imkân yoktur.

— VERİLEN BİLGİLER —

Dört buudlu âlem hakkında orasının varlıklarınca verilen bilgilerden başka elimizde bir bilgi yoktur. Bu bilgiler az olmakla beraber çok kıymetlidir. Şimdi «Üstad» ismiyle dört buudlu âlemden bilgi veren varlığın tebliğlerinden bazı parçaları sunuyorum: (11/10/1936 tarihli celseden) «Sual — Sizin bulunduğunuz plânlardan daha aşağı plânlarda yaptığımız tetkikat sırasında medyomumuz bir takım insan şekilleri görmüştü. Bu şekiller o plânlara mensup ruhların bedenlerine verdiği şekillerdi. Bu şekiller, renkleri ve diğer maddi hususiyetleri sayesinde medyomumuz tarafından idrâk edilmişti. Halbuki daha yüksek olan bu plândaki ruhların var olmalarına rağmen medyomumuz bir beden ve şekil göremiyor. A-

caba sizin perisprilerinizin (ruhun tesir vasıtası) şekil, renk v.s. gibi bildiğimiz maddî hususiyetleri yok da onun için mi, yoksa sizin bedenlerinizin, bizim madde-lerimizde olan renk, şekil v.s. hususiyet-leri var da ancak bunlar dört buudlu bir âlemin icaplarına göre ayarlanmış bir du-rumda olduğu için mi medyomumuz on-ları göremiyor?

C — Birinci şık.»

Demek ki orada şekil ve renk denilen şeyler yok. Aynı varlığın başka bir teb-liğinden (26/4/1936): «Sual — Şimdi bu-lunduğumuz plânda hiç bir şey göremi-yorsunuz değil mi (medyoma hitaben); Rica ediyoruz, söyleyiniz, bu plânda şe-kil yok mu, yoksa var da siz mi göremi-yorsunuz?

Cevap — Bulduğumuz plânda sizin göreceğiniz şekil yok! Vesaitinizle (vası-talarınızla, yani duygularınızla) burada-kileri göremezsiniz.

S. — Niçin göremiyorsunuz?

C. — Vesaitiniz müsaede etmiyor.

S. — Üç buud kanunu burada hâkim mi?

C. — Üç buud hâkim değil.

S. — Buradakiler kaç buud içinde yaşıyorlar?

C. — Biz burada dört buud içinde-yiz.

S. — Bu dört buud içindeki şeyleri her hangi bir vetire (olay) ile terakki-miz (ilerlememiz) neticesinde, ilerde gör-memiz kabil olacak mı?

C. — Hayır...

S. — Evvelce aşağıdaki plânlarda ba-zı şekiller görmüştük, bu tarzda bir şekli görmek mümkün olmayacak mı?

C. — Olmıyacak, istersek o da olabi-lik; ancak biz maddeyi teksif ederek size görünebiliriz.

S. — Demek ki bu plânın icabı, ora-

sını tabii şekliyle görmemize mâni ola-caktır?..

C. — Yalnız mânia değil, sizin vesa-itinizin eksikliği; çünkü siz, yalnız gör-mek mefhumu ile anlayabilirsiniz. Halbu-ki umumî duygunuzladır asıl görmek...

S. — Acaba biz şimdi sizin karşınız-da bulunan ruhun anlatmak istediği şey-leri tam manâsıyla anlayabiliyor muyuz?

C. — Kendi vesaitinizin üstünde (ma-fevkinde) anlamağa imkân yoktur. Bu vesaiti (vasıtaları) biz de temin edeme-yiz.

FİKİRLER SÜR'ATLE ALINIP VERİLİYOR

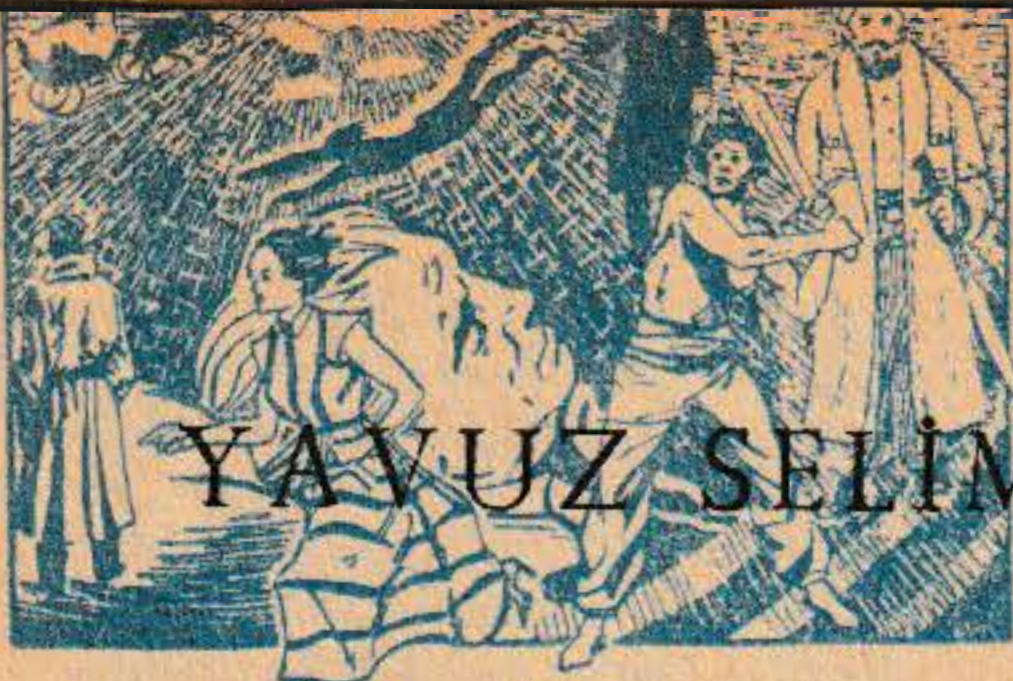
Celseden sonra medyom oraya ait in-tibalarını şöyle anlatıyor: «Soruş ne ke-lime ile, ne de sözle değil, yalnız fikirle... Karşılıklı fikir alınıp veriliyor. Ve ko-nuşanla, konuşulan (muhatap) arasında-ki fikir alış verişi hiç bir karşılık olma-dan ve dışardan hiç bir bozulmaya uğra-madan tam bir açıklıkla konuşmağa ki-fayet ediyor. Kelimelerin şu veya bu li-sandan oluşunun kıymeti yok. Kelime yalnız fikrin elbisesi olmakla kalıyor. Ve bu elbise içinde fikir, hemen karşısın-dakine intikal ederek orada sanki elbise-den soyunup fikir halinde kendisini or-taya koyuyor.» (1).

Demek ki dört buudlu âlem sür'atle fikir alış verişlerinin yapıldığı, bizim an-lyabileceğimiz mânada şekillerden ve renklerden uzak bir âlem. Orasının da kendisine mahsus bir maddesi, hiç şüp-hesiz üstün kabiliyetleri olan bir madde-si mevcuttur. Orasının çok üstün varlık-ları, geniş imkânlar içinde yüksek vazi-feler görürler, dünyaların idaresinde rol-ler alırlar.

(1) Parantez içindeki kısımlar Dr. Bedri Ruhselman'ın Ruh ve Kâinat ki-tabının 70-77. sayfalarından alınmıştır.

TELEPATİ KARTLARI

Telepati ve Klervoyans kabiliyetlerini geliştirmeye, egzersiz yapmaları için hazırladığımız TELEPATİ KARTLARI : 5 lira fiyatla satılmaktadır. Ödemeli adresi : RUH ve MADDE P.K 1157 — İstanbul

YAVUZ SELİM'İN RÜYASI:

TARİHİ

Rüyalar:

Tahsin ÜNAL

Yavuz Selimin sırdaşlarından meşhur bir Hasan Can vardır. Hasan Can'ı Yavuz Selim Tebrizden alıp gelmişti. Haremi Humayuna aldı. Onu kendisine «mahremi esrar» yaptı. Yavuz Selim ölürken, o baş ucunda Kuran-ı Kerim okuyordu. Hemen ilâve edeyim ki, bu Hasan Can'ın, daha sonra Hoca Saadettin ismile şöhret yapacak ve bir de Osmanlı tarihi «Tacüttevarih» yazacak bir oğlu vardır. İşte bahsedeceğim rüyâyı, Yavuz Selim görmüş, Sırdaşı Hasan Cana anlatmış, Hasan Can da oğlu Saadeddine nakletmiştir. Hoca Saadeddin Efendi de bu rüyayı Tacüttevarih ismile anılan tarihine dercetmiştir. Bu rüya sonradan Solakzadenin tarihine de (Sahife: 424) geçmiştir.

Hasan Can hadiseyi şöyle anlatıyor: «Yavuz Selim'in mutatları idi. Ekseri gecelerde kitap okurdu. Esiri hub = uyku esiri değillerdi. Çok defa ben tarih okurdum, onlar dinlerlerdi. Ecdatlarının tarihini tamamen bilirlerdi. Bir gece rahatsız olduğum için yanına gidip hizmetinde bulunamadım. O gece Yavuz Selim bir rüya görmüş. Rüyasında «Hasan kullarından biri bir rüya gördü. Onu konuşur. Ona göre hareket edersiniz» demişler. Rahatsız olarak yatağa girmiştim. Sabaha kadar uyuya kalmışını. Sabah ezanları okunurken uyandım. Abdest alıp Yavuz Selimin yanına vardım. O da abdest alıyordu.

— Devletlü sultanım bugün rahatsız olduğumdan yanınıza geledim. Hizmetinizden mahrum kaldım.» dedim. O bana:

— Zararı yok ama, söyle bakalım ne düş gördün? diye sordu. Ben ise:

— Devletlüm, öyle söylenecek ve hatırdaki tutulacak bir düş görmedim.» deyince:

— Bu nasıl sözdür. Böyle uzun gecelerde uyuyubda bir düş görmeden kal-

kasın, olmaz. Sen bir düş göydün. Söyle dedi. Benden saklama sen bir rüya görmüştün» dedi. İsrar etti. Düşündüm bir şey hatırıma gelmiyordu. Zaten ne gelebilirdi ki. Bir rüya görmemiştim:

— Yemin ederim ki sultanım bir rüya görmedim, dedim. Başlarını öne eğip bir müddet düşünüp durdular. Hayret ettim. «Tekrar tekrar soruşunun sebebi nedir» diye düşündüm kaldım.

— Öyle ise git kapı ağasına söyle. kuşluk vakti atlarımı hazır bulundursunlar. Askeri görmiye ve teftişe gideceğim» buyurdular. Çıkıp kapı ağası odasına vardım. Kapı ağası odasında hazinedarbaşı Mehmet Ağa, Kilercibaşı Osman Ağa, Saray Ağası Hasan Ağa, oturmuşlar düşünüyorlar. Hele Hasan Ağa düşünceli ve gözleri yaşlı. Halbuki Hasan Ağa sükûti ve çok metin bir kimse idi. Bu halini görünce bir akrabası vefat etti zannederek:

— Ağa hazretleri hayrola, neden ağlarsınız?

— Birşey yoktur.. diyerek kendisi benden sakladı. Ama onun yerine hazinedar ağa:

— Ağa karındaş bu gece garib bir rüya görmüş.

— Allah hayır versin. Nedir ben de bileyim. Ziraki Devletlü padişah, ısrarla bana da «Sen bir rüya gördün söyle» diye beni tazyik eder. Söyle belki o rüyayı siz görmüştünüzdür.» dedim. Söylemek istemedi. İsrar ettikte:

— Benim gibi bir günahkârın rüyasından ne olacak. Padişah huzurunda söylenmiye değmez. Bizim rüyalarımız rahmanî değil, şeytanîdir.» diyerek anlatmadı. Bunun üzerine hazinedarbaşı Mehmet Ağa, Hasan Ağaya:

— Niçin söylemez, saklarsın. Önce söylemiye memur olduğunu söyledin.

((Devamı sayfa 17 de))

MECBURİYETLER

Reha EROĞLU

Dünya hayatı adeta bir mecburiyetler toplama gibidir. Bu mecburiyetler bizi sıkı sıkıya bağlayan, mayyen şeyleri yapmağa zorlamaktadır. Fizik olarak dünyanın kendi kanunlarına uymağa mecburuz. Soğuktan korunacak, ateşten sakınacak, suyu içeceğiz; teneffüs edip ciğerlerimize doldurmayacağız. Teneffüs için havayı kullanacağız. Etraftan gelecek tehlikelerden kendimizi koruyacağız. Yerçekimi kanununa, iklim şartlarına uymak zorundayız.

Biyolojik olarak bedeninin canlılığını korumak için gıda alacağız, sağlık kanunlarına uyacağız. Cinsi alâkaların inânasını anlayıp en uygun şartlarda tatminini arıyacağız.

Sosyolojik olarak toplumun şartlarına uyacağız. Bir ailenin üyesi olarak ailenin reisine ve diğer fertlerine karşı vazifelerimizi bileceğiz, bunları titizlikle yerine getireceğiz. Yahut bir şehrin nizamlarına, vatandaş olarak bir memleketin kanunlarına uyacağız. Bütün bu fizik, biyolojik ve sosyolojik mecburiyetlere uymadığımız takdirde derhal bir takım cezalarla, ve sıkıntılarla karşılaşacağız.

Bunlardan sonra daha üstün tertibde bazı mecburiyetler de vardır ki onun zaruretini içimizdeki ses söyler, uymadığımız takdirde de içimizdeki sesin (vicdan sesi) ağır ithamlarına maruz kalırız. Buna da ruhi mecburiyetler demek lâzımdır.

İlk anda birer engel gibi gelmesine rağmen, bütün bu mecburiyetlerin insan

yaşayışını düzenleyici ve hayatı koruyucu bir karakteri vardır. Ayrıca bu mecburiyetlere uymak için yapacağımız gayretler ruhumuzu atâletten kurtarıp aktivite içine sokacak, canlı tutacaktır. Dünya hayatının esas gayesi olan tekâmülün temin için de ruhun devamlı aktif (faal) halde bulunması ve devamlı mücadele etmesi icab eder.

Sathi bir düşünceyle, «Hiç rahat etmeyecek miyiz, boyna çırpınıp duracak mıyız? Hayat hep böyle didinmekle mi geçecek?» diyebiliriz. Yorulmak ve dinlenmek ihtiyacını duymak bedene ait ve ruhun beden maddesine bağlanmasından doğan bir ârizadır. Ruhun dinlenmeye değil, faaliyete ihtiyacı vardır. Esasen canlılık faaliyet demektir.

Mecburiyetler bize sakınacağınız şeyleri ve gideceğimiz doğru yolu gösterdiği için büyük yardımcılarıdır. Mecburiyetleri dost olarak görmek ve onlara seve seve uymak lâzımdır. Ben hiç bir nizam tanımam» diye kof bir iddiaya kalkışmak, sadece tekâmül yönünden çok gerilerde olduğunu isbat eder. Medeni insanlar, olgun insanlar itaatkâr, nizamsever, hak ve hukuka riayetkâr olurlar.

Talim ve terbiye, olgunlaşma ve medeni olma, esasında hep nizamı girme, hizaya gelme, tabii kanunlara, daha sonra gittikçe yükselen ilâhi kanunlara uyma demektir. Mecburiyetler bizi nizama, dolayısıyla tekâmüle zorladığı için mübarektirler.

ULU TANRIMI!

Mecmuamız Okuyucularından ve Cemiyetimizin yeni üyelerinden Bn. Güler Çapan'ın Tanrıya yalvarışını ve samimi isteklerini zevkle sunuyoruz.

Güler ÇAPAN

Ulu Tanrım her an seni düşünüyorum, her an senin yardımlarını bekliyorum. Senin yüce izninle, beni koruyan bana doğru yolu göstermeğe çalışan büyük varlıklarla irtibatımı sağlaman için sana yalvarıyorum. Sen büyük Allahım bizleri dünyaya göndermekle en büyük iyiliği sağlıyorsun. Halbuki biz kulların çoğu zaman bunu idraktan bile aciziz. İçimizde bazı bedbaht gafiller seni inkâra kadar bile gidiyorlar. Sen istesen onları bir anda yok edebilirsin. Fakat yüce Tanrım sen, kelime bulamıyacağım kadar büyük sabrınla bunları görüyorsun. Bu insanları idrakları olgunlaşınca, tekâmül edinceye kadar, dünya mektebine defalarca gönderiyorsun. Bize yaptığın en büyük iyilik bu değil midir? Bize medyomlarımız vasıtasıyla, tekâmül etmiş ruhlarla irtibatımızı sağlıyorsun. Bu bedensiz büyük varlıklar bize ellerinden gelen yardımı esirgemiyor. Bizi bedbahtlıktan kurtaracak nurlu ışıklı yolu gösteriyorlar.

Meyveleri senin güneşin nasıl olgunlaştırırsa, bizi de hayatta geçirdiğimiz tecrübeler ve ıztıraplar olgunlaştırıyor. Fakat Ulu Tanrım sen bir kulun olgunlaşsın diye, onun omuzlarına çekmeyeceği yükü, ıztırabı vermiyorsun. Bu ne lütuf, bu ne büyüklüktür. Tanrım, biz kulların saadet kelimesini hâlâ yanlış anlıyoruz. Huzuru ve saadeti yalnız dünyada arıyoruz. Hem de bunu dünya-

da yalnız maddî şeylerle, para ve şöhretle bulacağımızı zannediyoruz. Halbuki öyle olsaydı, her şöhret yapmış zengin kimseler, huzur ve saadet içinde olacaktı. Ama işte bu böyle değil. Bizce verdiğin yüzlerce, binlerce misâl niçin bize ders olmuyor? Dünya mektebine hangi maksatla geldiğimizi unutup, maddeye sınımsıkı sarılıyoruz. Bu maddi şeyleri bulamadığımız zaman, gayemizi unutup kendimizi bedbaht hissediyoruz. İşte boçalama da o vakit başlıyor. Ne yapacağımızı şaşırıp temelli, adım adım girdaba düşüyoruz. Kendi ruhumuzun cehaletinden sana isyana kadar bile gidiyoruz. Biz dünyaya yiyip içmeğe, para kazanmağa, zevk etmeğe mi geliyoruz? Bize verilen vazifeler nelerdir? Hâlâ bunları idraktan âciziz. Çoğu gafiller «Boş ver, derin düşünceyi etrafı, insanları, neye gerek senin... Sonumuz ölüm, bir avuç toprak değil mi?» diyorlar. Biz de bunlara kanıp acaba bunları mı yapacağız? Asla.. Artık dünyaya niçin ve neden geldiğimizi araştırıp öğrenmek zorundayız. Bunları öğrenip idrak ettiğimiz zaman, tatbik sahasına geçtikçe, huzura ve tekâmüle adım adım ilerliyeceğiz. O vakit işte önümüzdeki karışık yollar çözülecek, aradığımız huzuru ve saadeti bulacağız.

Ulu Tanrım.. Yine sana yalvarıyorum.. Bizi doğru yoldan ayırma. Tekâmül etmemiz için, büyük bedensiz varlıklarla daima irtibatımızı sağla. Kapalı gözlerimizi aç. Ruhumuzu yüceliğe yöneltecek yolda, bize yardım et. Bize sabrı feragatı, vazife mesuliyetini, birbirimize yardımı esirgeme. Bunlara daima fırsat ver Tanrım.

Senin yardımlarına heran muhtacız. Bizi affet Büyük Allahım..

Yavuz Selim'in Rüyası

(Baştarafı sahife 14 de)

Şimdi söylemezsin. Saklamak ihanettir.» deyince adamcağız naçar:

— Bu gece, şu eşliğinde oturduğumuz kapıyı biri rüyamda tak tak çaldı. Varıb kapıyı hafifçe açtım. Baktım ki, kapı önünde binlerce adam var. Dikkatle, aceb bunlar kimdi diye baktım. Hepsi de evlâdı Arab idi. Araalarında nurani yüzlü olanlar da pek çok idi. Hemen hepsi silâhlı idi. Çoğunun elinde rengarenk bayraklar vardı. Kapıyı çalanlar 4 kişi idiler. Ellerinde birer bayrak vardı. Bellerinde kılıçları asılı idi. Bizzat kapıyı çaldığını sandığım kimsenin elinde ise padişahımızın beyaz bayrağı bulunuyordu. Kapıyı çalıb, kapı önünde duranlara:

— Buyurun ne istiyorsunuz?.. dedim.

— Bizi Cenabı Resül (peygamber) gönderdi. Selim Han'a selâmları var. Durmasın, hemen kalkıb gelsin. Haremeyn hizmeti ona sipariş olundu.. dediler» Elinde Padişahın bayrağını tutan nur yüzlü adama hitaben:

— Sizler kimlersiniz? diye sordum.

— Ben Ömer, Hz. Ebubekir, Hz. Osman, Hz. Ali, de bunlardır.» diyerek birer birer gösterdiler ve:

— Söylediklerimizi ve selâmlarımızı Selim Han'a söyle unutma.. deyip kayboldular.

Yatağımda kan ter içinde yatıp kalmışım. Kalkmadığımı gören oğlanlar «aceb ağa hasta mı?» diye yanıma sokuldular. Beni uyandırdılar. Zaten ben rüyadan sonra uyanmıştım. Safi su içinde yatırdım. Kalktım, çamaşır değiştirdim. Ama bende korku zail olmadı. dedi.

Padişahın yanına döndüm: Padişah yine rüyadan söz açtı ve:

— Bre Hasan Can dedi. Şu uzun gecelerde bir rüya görmeden kalkmanıza hâlâ hayret ediyorum. Hemen hayvan gibi yatıp, hayvan gibi kalkıyorsunuz demek, dedi. Ben de:

— Hünkârım, bahsettiğiniz rüyayı ben Hasan kulunuz görmedi ise, Saray ağası Hasan kulunuz görmüştür. Müsade ederseniz anlatayım.

— Anlat bakalım. deyince aynen tekrar ettin. Yüzü kıpkırmızı oldu ve:

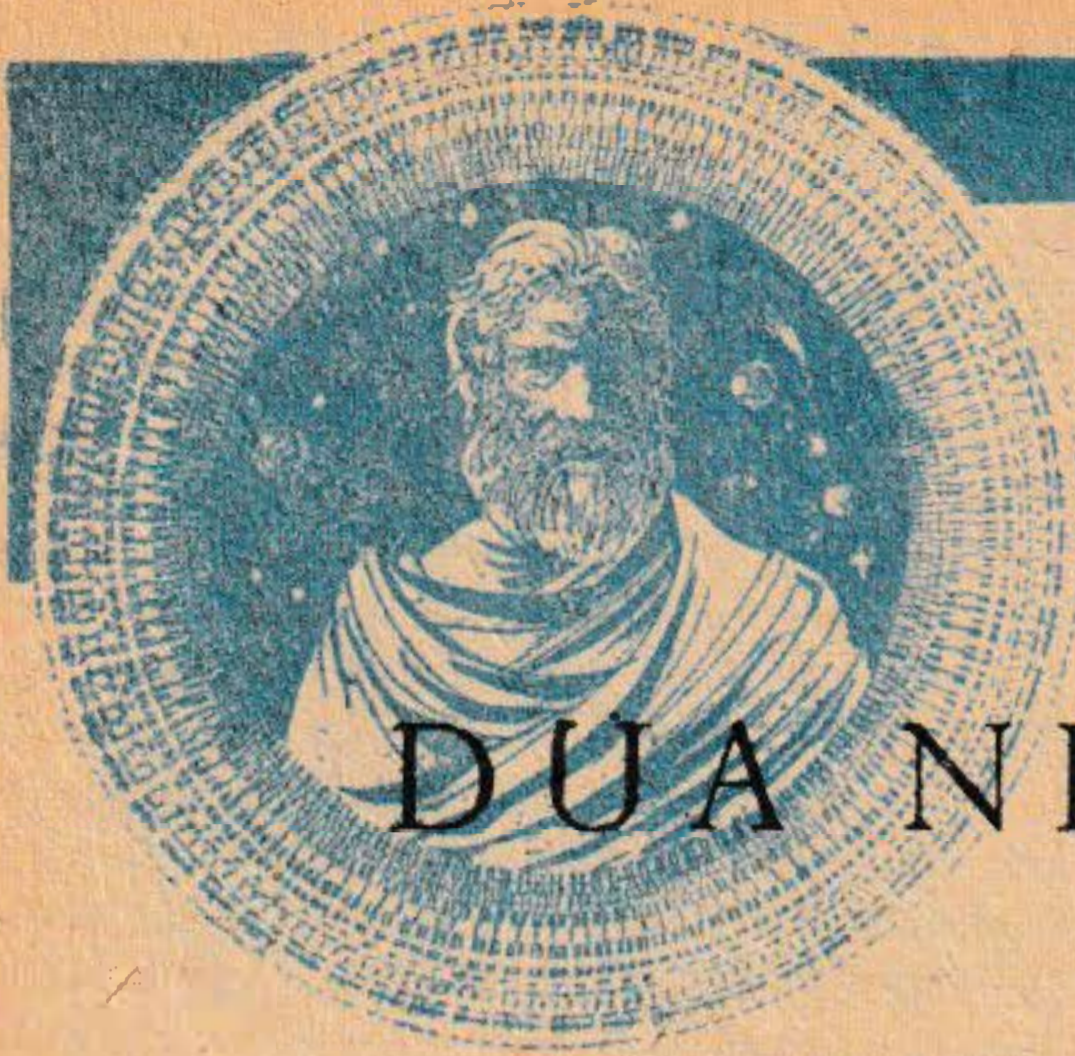
— Biz sana her zaman: «Biz bir canibe memur olınayınca (edilmedikçe) hareket etmeyiz» demez miydik.. dediler. Ve Mısır Seferine hazırlandılar.

Ruh ve Madde'nin notu:

Fatih gibi, Yavuz gibi hakikaten büyük hükümdarların rüyalara ne derece değer verdiklerini, manevi âlemden gelecek işaretleri nasıl emir telâkki edip bunlara ne derece büyük teslimiyetle riayet ettiklerini şu rüyadan açıkça görüyoruz. Koca Yavuz rüyasında verilen işareti bekliyor, merakla Hasan isimli bir adamının rüyasını araştırıyor. Görülen ve kendisine nakledilen rüya gayet vazih: «Hizmeti Haremeyn ona sipariş olundu!..» diyorlar. Yani peygamberden gelen mukaddes emanetleri ve halifeliği o alacak ve muhafaza edecek..

Yavuz Sultan Selim bu emri heyecandan ve dehşetten kıpkırmızı kızarak telâkki ve kabul ediyor. Her türlü rahatı, zevki sefayı bir kenara atıp harekete geçiyor. Bu hareketin sonunda ölmek de var, mahvolmak da var. Fakat ne olursa olsun, emir büyük yerden gelmiştir. Hz. Peygamber onu memur etmiştir. Bu ne tevazu, manevî âleme ve üstün varlıklara ne büyük tebeyyet (tâbi olma) ve ne muhteşem bir vazife idraki!..

İşte insanlar böyle büyük olur. hükümdarlar böyle azametli olur. Koca imparatorluk ancak böyle adaletle, vazifeye bağlılıkla ve manevi yönden böyle üstün olmakla kurulur!..

BÜYÜK BEDENSİZ VARLIKLAR KONUŞUYOR

DUA NEDİR?

Reha EROĞLU

Tenbel tenbel oturmak, hiç bir şey yapmayıp her şeyi Allah'tan beklemek sadece miskinliktir. Oturduğu yerden bir takım gevezelik edenler vardır. «Allahım bana şunu ver, şunu da ver, şunu şunu da ver. Falancayı helâk et, filânı da yok et!» diye söylenirler. Böyle abuk subuk konuşanların yaptıkları dua değil, ama bir çok şeydir. En başta küfürdür, insanlığa küfürdür, ilâhi nimazı küçümseme, onu kendi kâhris ve ihtiraslarının oyuncağı sanmadır, dolayısıyla ilâhi nizama da küfürdür.

Neo - spiritüalizma anlayışı ile hakiki dua bir ruhî faaliyettir. Zira dua ile bir şahıs her hangi bir işe teşebbüs etmiştir, veya bir hatasının tashihini istemektedir. Bu yolda da üstün tesirlerin kendisini desteklemesini arzu etmektedir. Gelecek bu destekler onun azmini bileyecek, kendine güvenini arttıracak ve metanetini çoğaltacaktır. Yani şahıs işi kendisinin yapacağını bilmekte ve buna teşebbüs etmektedir. Bu arada yetişemediği noktalarda ilâhi kaynaktan destek ve yardım dilemektedir. Bu şekildeki dua tenbelce, pasif (hareketsiz) bir bekleyiş değil, bilâkis belli bir mevzudaki başarıyı mutlaka temin için destek ister. Aynı zamanda bu başarıyı çok arzu ettiğini ifadedir. Bu yolda hiç bir gayretten kaçınmayacağına dair de söz vermedir.

Dua ile, Allaha yalvarmakla şahıs, Allaha saygı gösterdiğini, onun emirlerine uyduğunu, ilâhi kanunlara tam bir teslimiyetle bağlandığını göstermektedir. Yalnız duayı yaparken bilmediği kelimeleri pesipeşine sıralamak değil, söylediğinin mânasına nüfuz ederek, kalbden isteyerek, kalbinin her darbesinde isteklerini gerçekleştirmesini düşünerek ve yardımların geleceğine de çok samimi inanarak yapmak lâzımdır. Bu şekilde dua eden bir şahıs ilâhi kaynaktan bütün kâinata devamlı bir şekilde akmakta olan nurlardan, yardımlardan daha çok nasibedar olmuş olur. Bunun ilmî esası da şudur: O şekilde kuvvetle, bütün benliğiyle isteyen ve bu tarzda kuvvetli bir fikri konsantrasyonla (teksif) belli bir hedefe yönelen şahıs, o hedefe doğru çok kuvvetli davetkâr tesirleri göndermiş olur. Gittiği hedef, lalettayin bir hedef bile olsa bu derece kuvvetli istek vibrasyonlarını eevapsız bırakamaz. Kaldı ki yardım istenilen yer lâlettayin bir yer değildir, ilâhi kaynaktır. O kaynak cömerttir, ilâhi kanunlar dahilinde ve o şahsın - mukadderi bakımından gerçekleşmesinde mahzur olmayan isteklere cevap verirler.

Her varlığın duası gayet tabii olarak kendi idrak ve tekâmül seviyesine uygun olacaktır. Zaten Allah hakkındaki idrakleri varlıkların tekâmül durum-

larının da bir ölçüsüdür. Fakat aslolan samimi olarak istemek, kötülük istemek, daima herkesin iyiliğini istemek, kendisinin yapması icab eden şeyleri mutlaka yapmak, miskinçe bir tevekküle sapanmamaktır.

Büyük bedensiz varlıklar kolaylık olması ve biraz da insanların bilgi ve idraklerini arttırmak için bazı dua nü-müneleri vermişlerdir. Bunları okumak faydalıdır. Fakat muayyen formül-leri ezberliyerek, söylediği şeylerin mânasını ve derinliğini düşünmeden, o-tomatik olarak kelimeleri arka arkaya sıralamak kimseye fazla birşey kazan-dırmaz. Duanın bir ruhî faaliyet olduğun-u söyledik. O halde şahıs her defasın-da içinden geldiği gibi söylemeli ve söy-lediğini düşünüp tahayyül ederek, tam mânasıyla duyarak söylemelidir. Fakat bildirilen dualar da insana nasıl dua e-dileceğini öğretirler.

Şimdi kendisini **KADRİ** ismiyle ta-nıtan büyük bedensiz varlığın yazdırdığı bir duayı takdim ediyorum :

«Yarab, beni kötülüklerden uzaklaş-tır. İyiye yaklaştır. Yol göstericilerimi çoğalt. Bana yaklaşımlarını temin et. Doğru yolu görebilmem için sebebler halket. İyi nasipler benim için mukadder olsun. İçimin nurunu görebilmek kudretini bana ver. Sen ki bütün kâinatların hâkimisin, bütün varlıklar senin emrin-dedir. Ne olur bu küçük varlığa da da-ha büyüklerin yardımını lütfet. Belki dilim doğru söylemiyorsa bile, özüm-den geçenlerin tahakkukuna yardımcılar na-sip et. Seni unutmamam ve daima yük-sek varlıkların yardımlarını bana nasip etmen için yaptığım bu duanın aklımdan biran çıkmaması için sen bana kuv-vet ver.»

İkinci takdim edeceğim dua **Kemal Yolcusu** ismiyle kendisini tanıtan büyük bedensiz varlığa aittir. Dikkatle okunur-sa duanın yeni bir takım bilgileri de ver-diği görülür. «Yarabbi, Hiçbir vasıtaya dayanmaksızın sana tevcih edebilmem imkânını bana ver. İç âlemlerimi her fır-

satta görebileyim. Beni yaratmak lütfun-da bulunarak kıymetlendirdin, bu kıy-metim eksilmesin, her an artsın. Nurum sönüp benliğim kararmasın. İmkânlarım daralmasın. Tekâmül yollarımın üstün-de engeller kalmasın. Beni yersiz ve de-ğersiz duraklamalardan koru. Yanlış plânlar tanziminden esirge. İzan, idrak ve iktidarımı yükselt. İlim okyanusların-da içim yıkansın. Lütfuna lâayık olabil-mek ve bana bahsettiğin kıymete de-ğebilmek saadetinden mahrum olmayım. İsmi anmak, seni düşünmek cesaretin-de bulunduğum için beni affet.

EZELİYETİN, EBEDİYETİN VE KE-MALİN HALİKİ OLAN TANRIM, lû-tuflarının karşılığı yoktur. Sana duydu-ğum minnet sonsuzdur. Her şey Senin emrinle başlar. Ve her şey Sana nazaran sıfırdır.

EY MUTLAK EKMEK OLAN AL-LAHIM, ben aczim yüzünden Seni ancak böyle düşünebilirim. Bu benim dar rü-yet zaviyemin müşahedesidir. Çünkü mahlûkatının, Senin hakkındaki idrakle-ri ancak iktidarları nisbetindedir. Mut-laklığının, mutlak olarak idraki, mutlak olarak imkânsızdır. Her kemal Sana na-zaran noksanıdır. Her noksan, eğer Se-nin tensibinle meydana getirilmiş ise o muhakkak gizli bir kemali lâyetenahi ile doludur.

BU SENİN ESRARI KUDRETİNİN BİR HİKMETİ VE ULUHİYETİNİN BİR AZAMETİDİR, YARABBI!... Haddimin hududunu tecavüzden her an menedile-yim. Senin büyüklüğün karşısında hiç-liğimi idrakten mahrum kalmıyayım. İş-te nihayet bütün ruhumla susuyorum. Hudutsuz kâinatlarında tekâmül etmeme imkân ve müsaade verdin. Bunun dışın-da senden istenebilecek ne olabilir ki?... Kusurlarımı bağışla. İyi ve kötü diye vasıflandırabileceğim, her hareketim, hattâ bütün mevcudiyetim ilâhî iradenin icabatı içindedir. Ben intibak ettiğim â-lemlerin kanun ve icaplarının seyrine arzolanarak senin büyük nizamını ta-hakkuk ettirmiş bulunuyorum.»

TAŞLARDAKİ HİKMETLER

Two Worlds July, 1961

Çeviren : Jale GİZER

Psikometri kabiliyeti medyumlukla ilgili midir, yoksa bu kabiliyet hassas bir kimsenin doğuştan sahip olduğu psişik kuvvetler ile izah edilebilir mi? Psikometride bedensiz varlıkların aracılığı zarurî değildir. Mamafih, pratikte, bilhassa üzerinde psikometri denenmesi yapılan eşyanın sahibi dünyadan ayrılmış bulunuyorsa veya tecrübe yapıldığı anda bedensiz varlıklar cezbedilmiş ise o zaman durum değişir. Kelimenin lûgat karşılığı «Ruhî ölçüm» dür. Bu tâbiri ilk kullanan Amerikalı tıp alimi ve psikometri araştırmalarında öncü Prof. Rhodes Buchanan olmuştur.

Atom çekirdeğinin parçalanabileceği keşfedildiğinden beri modern fizik ilmi sanki bir fena perinin tasallutuna veya hışmına uğramıştır. Materyalizma inancına öldürücü darbeyi hiç farkında olmadan gene ilim vurmıştır. Fakat bu sadece atom üzerindeki laboratuar tecrübelerinin bir neticesi olmuştur. O zamana kadar yaşayagelmiş olan dinî inançlara galebe çalan materyalizmanın 19. Asır müdafileri, atomun parçalanmazlığı fikrini görüşlerine temel olarak almışlardı. Onlar atomun solid (bölünmez, katı) olduğunu iddia ediyorlardı.

Şimdi arzettiği tehlikelerle beraber görüyoruz ki atomun (maddenin) bölün-

mezliği fikri hayalden başka bir şey değildir. İlmî imkânların müsadese nisbetinde mümkün olan en son ayrışmalara tâbi tutulduğu takdirde her biri kütle halinde bir kudret deposu olan küçük cesamette zerrelere kalmaktadır. Ama bunları fennî aletlerle ölçmek imkân dışındadır. Zahiren solid (bölünmez) olan madde her birisi ayrı bir frekansa sahip minicik radyasyon ve vibrasyon dünyalarıdır.

Kendisi ruhi bakımdan kör olduğu ve medyumun gördüklerini göremediği için klervoyansı bir ham hayal farzeden septik kişinin, görünmeyen bir zerreden intişar eden enerjiyi de aynı şekilde inkâr etmesi gayet tabiidir.

Dünyamızdaki her obje gerçekte bir vibrasyonlar serisinden ibarettir. Bundan başka her hangi zamanda el sürdüğümüz her hangi cisim aynı zamanda bizim vibrasyonlarımızla temasa geçip bizim vibrasyonlarımızı taşımağa başlar. «Taşlardaki hikmetler» kelimenin tam mânası ile bir hakikattir. Ne kadar ilkel olursa olsun, her cisim bünyesinde kendi tarihini, kendi hikâyesini taşır.

Psişik bir tecrübe yapmakta olan psikometrist, bu vibrasyonları alıp tesbit etmek kabiliyetinde olan bir kimsedir. Tanınmış psikometristlerin bir eşyanın çok eski geçmişleri hakkında bu eşyala-

ın sahipleri tarafından bilinmiyen malûmat verdiklerini ve daha sonra bu malûmatın tahkik edildiğini bir çok defa işitmişimdir. Estelle Roberts'in bir tecrübesini hatırlıyorum. Baktığı bir yüzüğün çok eski devirlere ait olduğunu söylemiş, yüzüğün sahibi kadın hayretle bunun imkânsız olduğunu bildirmişti. O, yüzüğü kuzey Londra'da ufacık bir dükkândan almıştı. Estelle: «Gidin ve tahkik edin» dedi. Kadın British Museum'a gitti; orada yüzüğün eski Mısır devrine ait olduğu selâhiyetlilerce teyid edildi.

Bir psikometrist arkeoloji kazılarına refakat etseydi bu modern ilimler birbirine muazzam yardımcı olabilirdi.

KAYIP İNSANLARI BULMAK

Psikometrinin uzakta yaşayan insanlar hakkında malûmat edinmekte faydası vardır. Bu meleke aynı zamanda kayıp şahısların bulunmasında da faydalı olabilir. O şahıslara aid eşyayı psikometrist eline alarak bunu yapabilir. Polis köpeklerinin psikometriye benzer bir kabiliyete sahip oldukları düşünülemez mi? Bu kabiliyet keza hastalık yüzünden hazır bulunamayan kimselerinin hastalıklarının teşhisinde de faydalı olabilir. Profesör Buchanan tıp talebeleriyle yaptığı tecrübelerde, onların ellerinde tuttukları muhtelif ilâçlar hakkında bariz intibalar aldıklarını müşahede etmiştir. Telapati ihtimalini ortadan kaldırmak için bu ilâçlar kâğıtlara sarılmış ve karıştırılmış, buna rağmen tecrübe muvaffak olmuştur. Bu tecrübe sonunda, bütün maddelerden hassas insan bedenlerinin, normal halde dahi tesir alabileceği ve o maddelerden bazı emanasyonlar çıktığı kanaati Dr. Buchanan'ın zihninde kuvvetlenmiştir.

Bu keşfinin temin edeceği muazzam imkânlar karşısında son derece heyecanlanan doktor şöyle söylemiştir:

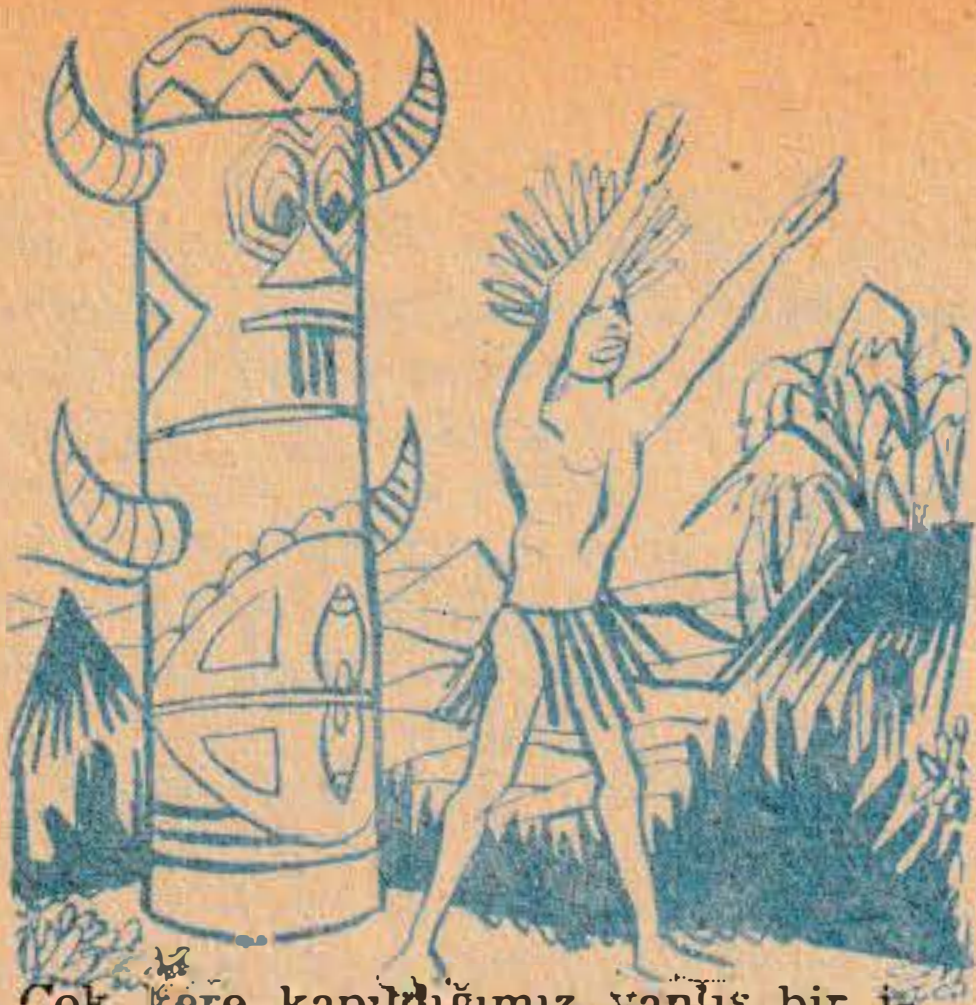
«Mazi halin içinde gömülüdür. Dünya kendi tarihini devamlı surette taşımaktadır. Bu fizik yönden olduğu kadar ruhi yönden de böyledir. Psikometri yoluyla yapılacak keşifler bize insanın ta-

rihini keşif inkânını verecektir; tıpkı jeolojinin bize arzın tarihini öğrettiği gibi. Jeologların maden fosilleri gibi psikologların da mantal (zihni) fosilleri vardır. Ben, bundan sonra psikologların jeologlarla el ele yürüyeceklerine inanıyorum. Biri hayvanları ve nebatları ile arzın, diğeri ilkel ve barbar devirlerin karanlıkları ve gölgeleri içinde dolaşarak gelen insan nevinin portresini çizecektir. Bu gün, artık mazinin derinliklerini delip geçerek kadim tarihin büyük ve trajik pasajlarını gözlerimiz önüne serecek bir mantal teleskop keşfedilmiş bulunuyor».

Dr. Buchanan'ın tecrübeleri, hattâ bir arkadaşının sadece ismini yazmak ve o şahıs hakkında psikometrik yoldan doğru malûmat almak suretiyle de muvaffak olmuştur. Bu tecrübeleri modern veya tarihî şahsiyetlerin veya yerlerin isimlerini yazmak suretiyle genişletmiş, her defasında aldığı malûmat hakikate uygun olmuştur.

EŞYANIN RUHU

Psikometri üzerinde ilk ilmi araştırmaları yapanlardan biri olan Bostonlu jeoloji profesörü William Denton «Eşyanın Ruhu» adlı eserinde şahsi psikometri tecrübelerinin çok alâka çekici neticelerini anlatmaktadır. Hemşiresi Mrs. Anna Denton Cridge sadece bir mektubu elinde tutmakla bu mektup sahibinin karakterini, içinde bulunduğu muhiti ve eşkâlini, hattâ saçının, gözünün rengine kadar tarif edebilmektedir. Kendisi bir jeolog olduğu için eski devrin hayvan türleri üzerinde aynı denemeyi tatbik etmiş ve kız kardeşinin bunların tarihi hakkında büyük panoramik bir manzara halinde görünen bilgiler aldığına şahit olmuştur. Ona Havai'deki volkanik bir dağdan bir lâv parçası verdiği zaman bu cismin menşei ve tabiatı hakkında hiç bir fikri bulunmayan hemşiresi «Bir Okyanus ve üzerinde seyreden gemiler görüyorum.» demiştir. Bu bir ada olmalı. Şimdi çok müthiş bir şey (Devamı sayfa 29 da)

İlkel Cemiyetlerde İnançlar

Suat TAHSUĞ

Çok kere kapıldığımız yanlış bir inanç vardır: Fizik ve biyolojik olayların kesin kanunlara uyduğunu, fakat fert ve buna bağlı olarak cemiyet hayatında, nisbi de olsa, bir gelişigüzellik, tesadüflik bulunduğunu düşünürüz.

Elbette ki insan cemiyetleri, meselâ arı cemiyetlerinden farklı ve bu cemiyete bağlı fertler de hayvanlara nazaran daha hürdürler. İnsan ferdi, karanlık tekâmül devrelerini geçirdikten sonra, artık nebatın durgun ve kararlı yönelişlerini, hayvanların ferdi zekâ ile ilgisi olmayan içgüdülerini aşmıştır.

Başlangıçlardan beri devam edegelmekte olan unsur (Ruh; muhtelif tip organizma fertlerini fizik dünyalarda bedenleneler boyunca birbirine ekleyen bağ) artık düşünce dünyalarının kapılarını çalmaya başlamıştır.

Bu unsur (Ruh) dünyalardaki işine, onu pişirip olgunlaştıracak potalarda devam edecektir. Bu pota cemiyettir. Yaşayan ve çevresi ile mücadele halinde olan ilkel insan ferdi, rüyaları ile hayatı arasında kesin bir ayırma yapmamaktadır. Kendi, klan, kabile veya gurubunun inançları da onun bir ruh dünyasından bütün bütün ayrı kalmadığı fikrini desteklemektedir. Hattâ onun bu iki nevi hayatı birbirlerine iyice karışmıştır. Tarlada ve kadında iyi mahsul ve döl için, avcılıkta bereket, doğuşta üstünlük için, hastalıklardan ve kötü tesirlerden korunmak için baş vurulan sihirler dini inanç ve pratikler bunu iyice gösterir.

Menşeyini Afrika'da, Dahomey'deki kabilelerden alan Orta Amerikadaki Zencilerin (Vodu) inançları bu ilkel zihniyetin tipik örneklerinden biridir. (Vodun) ilâh demektir. Aslı (Ecdad ruhları)dır. Bunların rahip ve rahibeleri vardır. Ayinler esnasında muhtelif isimlerle çağırılan ilâh ve ilâheler, ya bu rahip veya rahibelerde veya hazirundan birinde bedenlenirler. Yani o şahıs transa geçer. Bu ayinler tipik rıh çağırma ayinleridir.

Biz umumiyetle, hâdiselerde neyi görmek istersek onu görmekteyiz. Bu itibarla iptidailerin inançlarını «Cahil insanların hezeyanları» veya büyük dinlerin tesiri ile «Geri bir putperestlik» olarak görebiliriz. Ve bu güne kadar umumiyetle böyle olmuştur. Dar düşünceli ilim adamları, bu iptidailerde vukua gelen ve onlara göre (olağan üstü) bir hâdise ile karşılaştıkları zaman ne söyleyeceklerini bilememekte ve kendi klâsik malûmatları çerçevesinde yanlış yorumlarda bulunmaktadırlar. Bir (Vodu) ayinine (toplu isteri) demekle ne kazanırız?

Hayır dostlar, üstün ve zengin hakikatler vardır. Ve o iptidai dediğimiz insan kardeşlerimiz de kendi seviyelerinde bu cömert kaynaklardan faydalanmaktadırlar. Biz dikkatli bir görüşle o hâdiseleri tetkik edersek sadece acayip şeylere duyulan merak hislerini tatmın etmekle kalmayız. Kendimizi doğrudan doğruya alâkadar eden meselelerin içine de daha bilgili olarak gireriz.

GERÇEK SEBEPLERE DOĞRU

Hâzım AKALIN

Üç ay kadar oluyor, yazıhanede çalışıyordum. Sık sık ziyaretime gelen bir arkadaşım mutadı veçhile yine ziyaretime gelmişti. Hoş geldin demeğe kalmandan arkasından çok uzun zamandanberi ayrı kaldığımız bir dost görünmez mi... Meğer ikisi yolda karşılaşmışlar ve arkadaşım kolundan tutmuş bana getirmiş. Bu çok sevgili çocukluk arkadaşımız, üniversiteyi bitirdikten sonra öğretmen olarak taşraya gitmişti. Şimdi İstanbul'a tayin olmuş.

O günden bu yana kendisini kaç kere evinde, mektebinde aradık, telefon ettik fakat bulamadık. Ama o, bizi hiç aramadı. Sonradan öğrendiğimize göre, bütün arkadaşlarından kaçıyormuş.

Onun bu davranışının gerçekten bizi görmek istememesinden olmaması lâzım. Çünkü ortada dostluğumuzun bozacak bir sebep yoktu.

Demekki onun için bir takım kuşular, vehimler kaplandı. Buna ister bir hastalık diyelim, ister demiyelim, o kendisini yalnızlığa sürükleyen bir duygu halinin esiri idi. Bunun kendi düşünceleri, muhitinin tesirleri, çeşitli davranışlarının reaksiyonu gibi bir takım sebeplerinden maada bilgi noksanı; dünyayı yanlış bir nazarla görmesi gibi sebepleri olacaktır.

İlletleri dışarıda aradığımız müddetçe, insanı manevi yönden çökerten böyle duygu hallerini hiç anlayamayacağız. Her hâdisenin oluşunda az çok bizim de bir dahlimiz vardır. Bizi uzaktan veya yakından alâkadar etmiyen hiç bir hâdise karşımıza çıkarılmaz. Eğer bunu açıkça göremiyorsak, yani hâdise ile kendimiz arasında bir irtibat kuramıyorsak, bu onun olmadığından değil, ancak bir maddi vak'a ile tesbit edemediğimizdendir. Aksi halde kâinattaki bütün hâdiseleri başıboş, rastgele, şursuz bir oluş halinde mütalâa etmemiz i-

cab ederdi. Edemiyoruz, çünkü görüyoruz ve müşahede ediyoruz ki, bir maddede atomların dizilişlerinden hareketlerine, bitkilerde torpizm, hayvanlarda içgüdülere kadar derece derece yükselen, tekâmül eden hareketlerin, davranışların hepsi birer şuurlu oluşturmaktadır.

Biz ister bilelim, ister bilmiyelim, ister görelim, ister görmeyelim, kâinatta bir «Determinizma» yani illet ve netice prensibi vardır ve hiçbir şey, hiçbir hâdise bu kanunun dışında değildir.

Bu itibarla o duygu hallerini meydana getiren hâdiselerde de mutlaka bizi bir gayeye doğru yükselten şuurlu ve idraki bir müessir vardır.

Dünyada hiçbir şeyi tek başına dikkate almamak icab eder. Daima onların kâinat içindeki yerini, durumunu, birbirleriyle münasebetlerini ve bunlardaki seviyeyi görmek lâzımdır.

İnsan olarak muhitimizle çeşitli münasebetlerimiz var. Annemiz, babamız, akrabalarımız, karımız veya kocamız, sevgililerimiz ve arkadaşlarımız var. Bugün can ciğer olduğumuz kimselerle yarın bozuşup sevgimiz nefrete, hiç değilse sevgisizliğe dönebiliyor. Bunlarda bütün kabahatı karşımızdakinde aramak, kâinat nizamına ve cemiyet düzeyine uymayan hareketlerimizi de araştırmak lâzımdır.

Dünyanın, kâinatın şaşmaz kanunları vardır. Biz bu kanunlarla idare edilirik. Bu kanunlar sadece bir isimden ibaret değildir, onların da bir hayatiyeti bir ruhu vardır. Onlardaki bu ruhu, bu nizamlı işleyişi görmeğe çalışmak lâzımdır.

O zaman ne aşk yerini nefrete bırakır, ne evlilik işkenceye, ne de küçük ıstıraplar yüzünden insanlardan kaçmağa ve onları anlayamaz hale düşmeğe başlarız.

Dr. RUHSELMAN**Anlatıyor :****HADİSELERİN LİSANI****Dr. Bedri RUHSELMAN**

Her hareketin, her hâdisenin bir dili vardır. Bu dili anlayabilenlere hâdiseler, kâinatın sonsuz görünen sırlarından bir iki tanesinin daha nasıl çözüleceğini öğretir. Çünkü insana sır görünen olayların âmilleri büyük ve küçük bütün bu hâdiselerin müessiri olan işte bu muazzam, kâinatşümüli bir idare mekanizmasının içinde saklıdır.

Burada size bizzat müşahedesini yaptığım bir hâdiseden bahsedeceğim. Bir akşam insanların diğerkâmlık duygusile işlerine ve vazifelerine bağlılık dereceleri hakkında bir hayli düşündükten sonra yatıp uyumuştum. Sabahleyin biraz su ısıtmak için havagazını yaktım. Henüz bir dakika geçmeden gazocağının ateşe yakın bir köşesinden tahta kurusu kadar ufak bir örümceğin dışarı fırladığını ve ocağın demir ayağından aşağıya doğru koşarak indiğini gördüm. Hayvan besbelli yavaş yavaş kızmağa başlayan demirin sıcaklığından kaçıyordu. Ocak ayağının dibine kadar indi ve orada biraz durdu ve geriye dönerek tekrar eski yerine doğru koşmağa başladı. Fakat yukarı, yuvasına çıkmasilene koşarak aşağıya inmeğe başlaması bir oldu. Zira ocağın, yuvasının bulunduğu üst kısmı alt kısımlara nazaran daha çok kızıyordu. Ama aşağıda gene duramadı ve bu defa daha çok koşarak tekrar yuvasına doğru tırmandı. Dura-

madı aynı süratle aşağı indi. Fakat bu defa ayağın dibine kadar inmedi, yarı yola gelince geriye döndü ve bir daha yuvasına tırmanmağa başladı. Artık orası kendisinin dayanamayacağı kadar kızmıştı. Hızı kayboldu. Âdeta zorla ve asıla asıla yuvasının bulunduğu ateşe doğru çıkmağa uğraştı. Bu sırada ön taraflarının renginin değiştiğini, kül rengi halini aldığını gördüm. Yani hayvan yavaş yavaş yanıyordu. Dayanamadı geriye döndü ve ancak birkaç adım aşağıya indikten sonra hayret verici bir cüretle yukarıya doğru döndü yüzü yuvasına çevrilmiş olarak birkaç adım daha ancak atabildi. Orada bütün vücudünün kül rengi haline girdiğini gördüm. Hayvan ne ileri gitti, ne de artık geri dönebildi. Orada öylece asılı kaldı, yani yandı.

O anda bu hâdise bana pek çok şey öğretti. Evvelâ o sırada kafamı işgal eden bir problemin burada açık bir müşahede içinde cevabını buldum. Bu örümcek ihtimal yuvasında başlanmış bir işi, kendinden beklenmedik bir şekilde bir türlü terkedemiyordu. Hattâ yavaş yavaş yanmak gibi işkenceli bir ıztıraba dahi cesaretle göğüs gererek yuvasına dönmekte ısrar ediyor ve bu uğurda âdeta kahramanca, tedricen kavru olarak yanıncaya kadar azminden dönmüyordu. Hangi tesirin altında olursa olsun şu zavallı idraksiz küçük mahlûkun, canını

verecek kadar işlerine karşı gösterdiği **eehti derin derin düşündüm**. Bu düşünce beni, akıllı ve vicdanlı insanların bazen çok küçük nefsanî endişeler ve kendilerine en az zarar verici engeller karşısında bile en büyük ve mukaddes insanlık vazifelerinden korkup kaçmalarıyla insanlık kudretlerinin nasıl heba edilip gittiğine dair büyük bir kıyas bilgisine götürdü. Bu hâdisenin öğrettiği şeylerin ikincisi şudur : Hiç bir hayvanın böyle yana yana bir ateş tehlikesine ısrarla koşması mutlak olaylardan değildir. Ve bu örümceğin o sabah gözümü açar açmaz karşıma bu ibret verici halile çıkarılması benim için fevkalâde bir hâdisedir. Asıl bu işin dikkate değer ciheti de bir gece evvel kafamda uzun uzadıya düşünülmüş bir meselenin bu hâdise içinde tam mânasile cevabının verilmiş olmasıdır. Ben tesadüfe inanmam. Kör tesadüf itikadî illiyet prensibi hakkındaki bilgisizliğin neticesidir. Binaenaleyh bu ancak, geniş bir bilgi ile ilgili olarak o sıralarda kafamda dolaşan bir mevzuun cevabını hâdiseler içinde bana vermediği münasip gören yüksek idareci mekanizmanın bu hayvanı feda ederek tertiplemiş olduğu bir tebliğdir, bir bilgidir. Ve ben de senelerce sonra, bu gün olduğu gibi tam zamanı gelince o bilgiyi aynen müşahedemle birlikte sizlere ulaştırarak o yüksek idare mekanizmasına karşı olan borcumu ödemiş bulunuyorum. Hayatımda buna benzeyen öğretici hâdiseler sayısız denecek kadar çok geçmiştir. Bu da bana verilmiş bir imtiyaz değildir. Bütün insanların kendi ihtiyaçları nisbetinde önlerine her gün konan, fakat ancak onların bunları okuyabilenlerine mânalar dolusu sayfalarını açan büyük tabiat kitabı işte gene o yüksek ve bütün kâinatı şümûlüne alan idare mekanizmasının insanlara bahşetmiş olduğu imkânlardan biridir.

O halde her hâdise bir mâna taşır ve her hâdise bazı bilgilere ihtiyacı olan fertlere veya topluluklara, taşıdığı mânanın şekline göre küçük, büyük, hafif, şiddetli ve hattâ bazen de insanların kafasına vururcasına felâketli ve ızdıraplı karakterler arz ederek gelir. İşte böylece bir gemiyi yüzlerce yolcusu ile birlikte kısa bir zamanda denize gömen bir Tornadın (tornado) (1) esişinde kitaplar dolusu mânalar vardır. Şehirleri allak bullak eden büyük bir yer sarsıntısının, ormanları, kasabaları sürükleyip götürülen muazzam bir selin, bir anda on binlerce insanı yakıp kavuran bir yanardağ infilâkının felâketli telâkki edilen neticelerinden de böylece insanlara tatbikat dersleri içinde bilgiler veren bir sürü mâna saklıdır.

Bilhassa şu sıralarda yurttaşlarıma bu noktayı tekrar ele alıncaya kadar unutmamalarını tavsiye ederim. Ve şunu da ilâve ederim ki insanlar böyle büyük tabiat olaylarının sadece görünen maddî cephelerile ve bunlar hakkında beş duyu organlarını ilgilendiren kaba hissi taraflarile uğraşmayıp biraz da illiyet prensibi inancı ve bilgisile yukarılara doğru uzanmaya çalışırlarsa daha çok faydalı ve yükseltici neticelere varırlar. O zaman hâdiselerin dillerinden anlamak imkânını elde etmiş olurlar. Ve işte o zaman kâinat sırlarının perdeleri kendilerine kısım kısım açılmağa başlar. Esasında, bakılırsa bu olaylar bu neticeye ulaşabilmeleri imkânlarını sağlamak için insanların gözleri önüne serilmektedir. Buna rağmen buradaki insanüstü tesir mekanizmalarını görmemekte ısrar eden beşeriyetin gözlerini oyarcasına kendisine musallat olan bu hâdiseler elbette bir gün onun gözlerini açacaktır.

---

(1) Fırtınaların en şiddetlisi ve en korkuncu. Geçtiği yerde sağlam bir şey bırakmaz.

Çocuklarınızı Nasıl Terbiye Ediyorsunuz?

Çocuklarınızı Başınıza Belâ Yapmak İster misiniz ?

Yazan: M. Ziya KAYSERİLIOĞLU

Tekin bey ile Nurten hanımın, evleneli hayli seneler geçmiş olmasına rağmen henüz bir çocukları olmamıştır. Başlangıçta karı koca, eğlencelerine ve gezip tozmalarına engel olacağı endişesi ile üç-dört sene çocuk yapmak istememişler. Fakat, çocuk yapmak isteyince de, ekseriya olduğu gibi, hemen isteklerine kavuşamamışlardı. Senelerce süren şiddetli arzu ve birçok doktora başvurmalardan sonra nihayet bir çocuğa kavuştular. Artık karı kocanın neşe ve sevinçleri kadar çocuklarına sevgi ve şefkatleri de sınırsızdı. Ne yazık ki bu aşırı sevgi, onların gözlerini çocukları aleyhine köretmişti, âdeta.. Meselâ küçük Ayhan'ın kazara elini sobada yakması, koşarken düşüp yaralanması veya çakı ile bir değneği yontarken elini kestirmesi gibi vak'alarda, çocuklarının feriyadı üzerine koşuşan anne ve baba büyük bir telâş gösterirlerdi. Çocuklarını teskin etmek için de, daima olduğu gibi, sobayı, düştüğü yerdeki bir taşı ve elini kestirdiği çakıyı kabahatli bularak, «Seni alçak taş seni.. Sen Ayhancığımızı yaralarsın ha!» veya «Seni canavar soba seni... Sen Ayhancığımızın elini yakarsın ha!» gibi lâflar ederler, bir sopa alıp sobaya ve taşa vururlar ve çocuğun eline de verip bunlara defalarca vurdu-rarak çocuğun onlardan HINCİNİ almasını temin ederlerdi. Yine birgün Ayhan, hizmetçiye kızarak yüzünü tırmalamıştı da canı çok yanan hizmetçi dayanamayıp çocuğun eline vurmuştu. Bir kıya-

mettir koptu. Ana baba hiddetle hizmetçiye bağırdılar, vay efendim, çocuğa vurulur mu imiş.. Ona vurmak salâhiyetini kim vermişmiş!» «Küçük bir çocuğun yüzünü tırmalaması ile mendebur suratı mı çirkinleşecekmiş!» «Bu nankör hizmetçiyi kapı dışarı etmeli imiş!» ve «aha bir sürü hakaretleri biribiri peşisıra hizmetçiye yağdırdılar. Sonra da çocuğa bir değnek vererek hizmetçinin eline vurmasını temin ettiler. Ana baba akılları-sıra çocuklarına hincini mutlaka aldirtmakla onu sinirli bir insan yapmaktan koruyacaklarını sandılar. İşte, daima kendisini haklı ve başkalarını kabahatli ve daima her kabahatin cezalandırılması ve HINCİN mutlaka alınması zihniyeti ve alışkanlığı Ayhan'ın, büyüdüğü zaman da arasına kendi başarısızlıklarından anne ve babasını kabahatli bulup onları dövmesi bu şekilde başladı. Dışarıda başkalarından hincini alamadığı zamanlarda ortalıktaki masa, sandalya ve çanak çömlek gibi eline geçirdiklerini duvarlara ve yere çarpıp parçalamak âdeti de onda bu çeşit sakat bir terbiye neticesi vücut buldu. Anne ve babası çocuklarına, kabahatlerin ekseriya kendi davranışından ileri geldiğini öğretmemişler ve başkalarının affı kaabil hataları karşısında çocuğa bir hoşgörülük telkin etmemişlerdi. Onlar, hayatta her hâdisede çocuklarının daima üstte kalmasını istiyorlardı. Halbuki hayat başka türlü idi. Anne ve baba şimdi etkilerini biçiyorlardı.

Ölüm ve Tahrip İçgüdüğü

Dr. Muammer BİLGE

Tıp Fakültesi Fizyoloji Asistanı

Claude Bernard'dan beri fizyolojide bir sabitlik prensibi vardır. Claude Bernard organizmanın iç ortamında fiziko-şimik bir sabitlik gözetildiğini ve çeşitli reaksiyonların, çeşitli değiştirici amillere karşı hep bu sabitliği yeniden kurmak gayesiyle vukubulduğunu bildirmiştir.

Bütün ilim adamları organizmada sabitliğin zarurî olduğunu, hakikatta tedrici ve daimi bir değişim olup, sabitlik prensibi ile günlük büyük değişimler önlenirken esas itibarıyla ve ömür boyunca çocukluktan gençliğe, gençlikten yaşlılığa ve yaşlılıktan ihtiyarlığa doğru mütemadiyen değiştiğini kabul ederler.

O halde bir benzetişle şöyleyim : Organizma bir gemiye benzer. Bu gemi seyir halindedir. Sayısız dalgaların sebep olduğu yalpaları düzelterek daima muvazene haline dönmeye meylederken yalnız ileriye doğru vukubulan hareketleri önlemez. Kendi rotasında ayrılmaksızın durmadan hedefine doğru koşar. Evet bu gemi yan yatmamağa, batmamağa ve rotasından ayrılmamağa çalışır fakat asla yerinde durmağa, yolundan kalmağa çalışmaz. İnsan hem fizikoşimik, hem biyolojik, hem psikolojik ve hem de sosyolojik bakımdan bu ilerliyen gemi gibidir. Durmadan tekâmül eder.

Tahripkârlığa gelince: Bu da insanın hâle göre tabii meyillerinden biridir. Hayatımızdaki yeri ve önemi, Psikanaliz üstadı Freude tarafından gösterilmiştir.

Buradaki «tahrip içgüdüğü», arızı bir ölümden kaçış fakat «kendi tarzında» yani hakiki zamanı gelince «ölüme yönelik» içgüdüğü bizce de bir gerçektir. Tahrip içgüdüğü istenmiyen sabitliği yıkar, âlerlemeye mani engelleri ortadan kaldırır ve gayeye doğru ilerlerken lüzumunda müracaat edilmesi normal olan bir kuvvet teşkil eder. Ölüm içgüdüğünün

mevcudiyeti de çok manalı olup tekâmül prensibine asla aykırı değildir. Ölüm bizim tekâmül yolumuz üzerinde mevcut bir hadisedir ve muayyen bir anda ölmek, aslında ve tekâmül yolumuzun normal rotası üzerinde çok lüzumlu bir hamledir. Bunu anlamak için tekâmül yolunu doğumdan ölüme kadar devam eden çok çüce boyu ile değil, ezelden ebede doğru hakiki manasıyla göz önüne getirmek lâzımdır.

Tekâmül yolunun bu hakiki manası içinde her doğum, kendi yolunda ilerliyen bir geminin madde dünyasına doğru bir yan sapmasıdır. Ölüm, bu sapmanın diğer yana vukuunu teşkil ederek gemiyi ebedi rotasında düzeltmek manasını taşır. Böylece gemimiz yoluna devam eder.

Spiritüalist telâkkiye göre ebedi hayat boyunca zaman zaman maddi dünyalara dalmayı temin eden doğumlar ve asıl ana yola avdet manasına gelen ölümler her hayat sahibinin tekâmül yolundaki şartlarıdır. Bu suretle Freud'un bahsettiği tahrip içgüdüğü ve ölüm içgüdüğü, arızı ölümlerden kaçmak fakat kendi ihtiyacına uyan noktada ölüme sarılmak içgüdüğü gayet kolaylıkla anlaşılabilir. Muayyen bir yaştan sonra dünyaya çivilenip kalmak değil, kalkıp gitmek hayatımızın özüne ve asıl gayesine daha uygun bir harekettir, ve gayet tabiidir.

Evet bizler ömrümüz boyunca ölümden çekiniriz. Ferdi hayatımızı ve neslimizi dünyada idame ettirmeye matuf kuvvetli içgüdüler altında yaşarız. O kadar ki ölüm bize sevimsiz ve hattâ korkunç gelir. Bununla beraber ölümün arifesinde, çok manalı bir şekilde hisleri değişen ve hakikaten ölüme mertçe ve

(Devamı sayfa 33 de)

Derin Hakikatlere ancak derin ıztıraplarla ulaşılır

(Baştarafı sahife 5 de) sine sür'atlendiremez misiniz; onu temin edici yolları takip etmek zorundasınız. Spiritüaliteyi kitaptan okuyarak öğrenmek mümkün değildir, onu bir öğretmende öğretilmez. Onu ancak kendi hayatınız ve e'alinizle siz elde edebilirsiniz. Spiritüalite ilâhi hikmetin sezilişidir.»

Şifacılık bahsinde diğer bir suali cevaplandırırken rehber şöyle dedi :

«Tecrübeniz arttıkça kuvvetlenen irtibatınız size hastanın derdi ve bu derdin tedavisi hakkında yanılmaz bilgi verecektir. Şifa teşhisten çok daha mühimdir. Şifacılık, doktorların yapamayacağı bir şeydir. Çünkü ruhi kudretle irtibatı onlar mevzu dışı tutmaktadırlar. Eğer tıbbî bilgi ve tecrübe, ruhi şifa imkânlarıyla teşrik edebilseydi bu muazzam bir kudret olurdu.»

ŞIFACI DOKTORLAR

Bundan sonra sorulan suale de doğuştan şifacılık kabiliyetine sahip doktorlar bahis konusu edildi. Rehber:

«Bu» dedi «İlk bakışta tesadüf gibi görünüyor. Gayri şuuri olarak şifacılık kudretine sahip olmaları onların tababet yolunu seçmelerine sebep olmuş veya onlar kendileri farkında olmadan bu yola sevk edilmişlerdir. Ne yazık ki bu durumda ekseriyet şifacılık yönlerini inkişaf ettirmek için bir gayret sarfetmemiş ve onların bu cepheleri tamamen gelişmeden kalmıştır.»

«Bir kimse doktor olduğu halde daha iyi bir şifacı olabilir mi?»

«Fakat bir doktor daha iyi bir şifacı olabilir; eğer onda şifacılık kabiliyeti varsa.» Rehberin cevabı bu oldu. «Bilgi her zaman cehâlete müraccahtır. Şifacıların da beden, organlar, kemikler ve onların fonksiyonlarından haberdar olmaları elbette daha iyidir. Bu hususta ihtisas sahibi olmanıza lüzum yoktur. Hastaya ile konuşup anlaşabilecek kadar bir bilgiye sahip olmak kâfidir.»

«Sizin vücutta kaç tane kemik bu-

lunduğunu, kanın koyu mu, yoksa ince mi olduğunu, pıhtılaşmış pıhtılaşmadığını bilmeniz ruhi şifa üzerinde bir tesir icra etmeyecektir. Apaçık bir vakıadır ki şifacılık kabiliyetine sahip bir kişiye böyle bir kabiliyeti olmayan doktora nazaran çok daha fazla vakayı müvaffakiyetle tedavi edecektir.»

«Şifacılık ile normal tıbbî tedaviyi telif etmek kabil midir, yoksa birinin diğerine zıt durumu var mıdır?»

«Bu çok, çok zor bir sual, çünkü cevabı tasrih etmek icap edecek. Bu, yapılan tıbbî tedavinin şekline bağlıdır. Malesef bütün tıbbî tedavi esasları, insanın sadece bir fizik varlık (makine gibi) olduğu görüşü üzerine dayanıyor ve bu fikre göre istikamet alıyor. Maamafih insanın zihni davranışlarının, o insanın hastalıkları üzerinde ne derece müessir olduğu bugün artık gitgide artan bir şekilde farkedilmektedir. Esas itibarile tıbbî ilmi fizik bedeni göz önünde tutmaktadır. İlaçlar, haplar, şuruplar diğer tedavi vasıtaları hep fiziki olaylara ve tesirlere istinat etmektedir. Kalp atışlarını yavaşlatmak veya hızlandırmak, su veya bu a-deleyi tenbih etmek gibi... İnsan fizik bedenden daha fazla bir şeydir. Beden akli ve asabi sistem ve ruh arasında bir karşılıklı tesir alış veriş olduğu zaman burada hakim faktör beden değil, ruhtur. Bedbin mizaçlı bir insan ülsere müptelâ olur. O insan üzüntü ve kuruntularında devam ettiği müddetçe onun ülsesini kesip çıkarmanız bu hastalık sebebini ortadan kaldırmayacaktır. Eğer o hastaya onun ruhi cephesini tanıtabilirseniz, eğer onun ilâhi kanunlarla olan bağlantısı hakkında sezgisini uyandırabilirseniz o zaman o, şifa yoluna girmiş olur.» Bu cevap şöyle bir söze yol açtı: «O halde hastanın şifayı almağa hazır halde bulunması mühim bir faktördür.» Silver Birch: «Bu noktayı iyi aydınlatalım.» diye cevap verdi: «Kâinatta ancak bir tek şifacı vardır ki o da şifa kuvvetlerinin kaynağı Ulu Tanrı'dır. Şifacının doktorun, cerrahın fonksiyonları ne tarzda olursa olsun onlarınki ancak neticeyi temin edecek bu şifa kudretine hizmetten

ibarettir. Bir uzvun kesilmesi şifa temin edilemez. Bu esas tedavi değil, mevzii bir olayın giderilmesi için geçici bir tedbirdir.»

«İlaçlar muayyen bedeni fonksiyonları tembüh veya tadil edebilirler, ama bu aslında hakiki bir şifa prosedesi değildir. Sıhhat demek bütünlük demektir, ahenk demektir. Sıhhat ruh beden ve aklın tam bir mutabakat halinde bulunmasıdır. İnsanın bu üç yönü hemahenk halde bulunursa o insan sıhhattedir. Ahenksizlik bulunduğu zaman o insan hastadır. Bütün hastalıklar, dertler, arızalar armoni noksanıdır.»

«Ahenk nasıl iade edilebilir? Ferâin içindeki hayat kudreti, onun mevcudiyetini temin eden ilâhi ışık fonksiyona başladığı zaman, beden içinde tezahürünü köstekliyecek hiç bir engel kalmaz. Bu da hastanın ruhen şifaya hazır bulunduğu zaman tahakkuk eder.»

Taşlardaki Hikmetler

(Baştarafı sahife 21 de)

görüyorum. Sanki bir ateş denizi yamaçtan aşağıya akıyor ve akarken kayıyor. Manzara bütün varlığını sarsıyor ve beni dehşet içinde bırakıyor. Bu selin denize aktığını görüyorum. Ve bu fıkır fıkır kayıyor.

Profesör Denton yaptığı binlerce tecrübesini şu sözlerle hülâsa ediyor: «Bu arz küresinin henüz bebek halinde iken üzerine ilk ışık doğduğu ve onun beşiği etrafına fırtınalardan perdeler çekildiği devirden bu yana, tabiat her anı fotoğraf gibi tesbit etmiştir. Ne muazzam bir resim galerisi!..»

En enteresan tecrübelerden biri de bir medyumun bazan kendisi hakkında malûmat verebileceğini göstermiştir. Londra'lı tanınmış medyum Mrs. E. A. Cannock'a kendisine ait bir eşya verilmiş. O, kendi karakterinin mükemmel bir tarifini yapmakla kalmayıp aynı zamanda geleceğine dair doğru çıkan bir haber de vermiştir. Sir Arthur Conan Doyle, tekinsiz evler esrarının psikometri yoluyla çözülebileceğine inanıyordu. Onun nazariyesine göre: büyük bir ruhi azap çekildiği anlarda o evlerde baş-

MAKSADA GÖRE

Rehbere soruldu: «Eğer fena bir maksadımız olmadan hatalı veya akılsızca iş yapmış isek, dua ile kendimizi bundan temizleyebilir miyiz?»

Silver Birch cevap verdi: «Bu maksada bağlıdır. Eğer tam bir masumiyet içinde, bir kimseyi incitmiş iseniz siz bundan hakikat halde mesul değilsiniz. Fakat bu hareketin üzücü neticesi yine mevcuttur. Sizin masumiyetiniz bir hafifletici sebeptir. Fakat siz bizzat o vermiş olduğunuz zararı karşılayacak eşit bir harekette bulunmazsanız kusurunuzu ödemiş olamazsınız. Fakat kanunlarının adaleti böyledir; tam ve hakkaniyet içinde bir karşılık»

«Unutmayınız ki siz ruh sahibi bir beden değil, beden sahibi bir ruhsunuz. Bunu idrak ettiğiniz zaman bütün hayatınız değişecek ve siz ne yapmanız icap ettiğini apaçık göreceksiniz.»

ka varlıklar tarafından sezilebilecek veya idrak edilebilecek bir düşünce formunun kaldığını kabul etmek gerekiyor.

Miss. Moberly ve Miss. Gourdainin «Bir macera» adını taşıyan meşhur kitaplarında anlattıkları vakanın izahı belki de psikometriye bağlanabilir. Onlar bir asır önce Versâyda yaşamış şahıslar ve cereyan etmiş hâdiseler hakkında aynı anda müşterek zivyonlar (görüntü, ruyet) görmüşlerdir. Bu vizyonlar o derece canlı ve reel (gerçek) idiler ki gördükleri bu tarihi şahısların konuşmalarını işitmiş ve önce onları aktör zannederek bazılarına hitap etmişlerdir.

Psşik melekelerin en muğlaklarından biri olan psikometri, hiç bir şeyin kaybolmadığını ortaya koyuyor.

Çok eski devirlerden beri olagelmiş hâdiselerin intibalarını tabiat kanunları ve madde âlemi sadakatle kaydetmiş ve kaydetmektedir.

Ruh ve Maddenin Notu : Psikometri hakkında geçmiş sayılarımızda geniş izahat verilmiş ve büyük bedensiz varlıklardan alınan bilgilerden de faydalanarak en doğru bir şekilde bu hâdisenin mekanizması anlatılmıştı. Lütfen bu hususta Ruh ve Madde Sayı 12, 13 ve 14 e bakınız.

Okuyucuların Ruhî Olayları

Sayın Nezihî Aslan, Başöğretmen - Adapazarı.

İnkilâptan önce ve sonra aldığınız bazı tebliğleri gönderiyorsunuz. Bunlardan 18, Mayıs. 1960 günü alınan tebliğin bir kısmını okuyucularımızın da tetkikine sunuyoruz. «Zaman Şerhlerin, hak-sızların lehinde inkişaf etmektedir. Bu zahiri görünüşe aldanmayın, hak yerini bulacaktır. Zinhar tereddütlere kapılmayasınız, vicdan sana doğruyu söyler. O da : Öldürenlerin, masumların kanlarına girenlerin, emâneti teslim etmek istemeyenlerin, adâleti hırslarına âlet etmek isteyenlerin hesap gününden korkup çıldıranların, vicdanlarının kahrına uğrıyanların, muvakkat sandalyeleri daimî zannedenlerin, Allahın evini yıkıp evliya görünmek isteyenlerin yoluna dikilin. Tehditlerin yalvarmaya kalbolması anına kadar tahammül gösteriniz.» Tebliğ daha devam ediyor. Kuvvetli bir medyom olduğunuz anlaşılıyor. Fakat daha önce de söylediğimiz gibi günlük hadiselerden uzaklaşıp celselerinizde ilmi sualler sorunuz.

Sayın Doktor E. Kızıldağlı — Ankara :

Doktor Bedri Ruhselman'ın Ruh ve Kainat adlı eserini okurken onunla bir ruhi irtibata geçtiğinizi ve ondan bazı bilgiler aldığınızı söylüyorsunuz. Bu muhaverenin bir kısmını aşağıya naklediruz.

«Dünyadan ayrılmak size zor geldi mi?». «Hayır, önce bir karanlık âleme daldım, sonra ışıktan gözlerim kamaşınca kadar yükseldim ve daha sonra spatyoma döndüm. Şimdi dört buutlu bir âlem içindeyim.» «Ruh nedir, madde nedir?». «Bir akar su düşününüz, harici bir tesir olmadan su akmasına sonsuz olarak devam edecektir. Su, bir maddedir. Akmak fiili ise ruhtur. (Burada her halde akmayı temin eden müessir demek istiyor). Bir yıkandığınız su da iki defa yıkanmazsınız. Onun için maddenin de daima değişmesi icap eder. Tekamül için bu değişme şarttır. Ruh daima iyi istikametlere akar.»

«Allah var mıdır?». «Allah vardır, Mutlaktır. Ona hiç bir sıfat verilemez.» «Peki biz nasıl yaratıldık?». «Yoktan var olmak sözünü ebediyyen anlayamayacaksınız. Mutlak yok nedir, bilemiyoruz. Allah ruhları yaratmış, ve sonra onlara birer vücut vermiştir.»

Konuşmanız bu şekilde devam ediyor. Aldığınız cevaplar değerli. Bunlar üzerinde dikkatle düşününüz. Ve halledemediğiniz hususları sualler halinde tesbit edip tekrar sorunuz. Böylece iyi bir çalışmaya girmiş olursunuz.

Sayın Tulunay Erdem — Gerze, Sinop :

5.Nisan.1961 de gündüz uykunuzda gördüğünüz şu rüyayı anlatıyorsunuz. «Tanımadığım ve bazısını da uzaktan tanıdığım kimselerle evin bir odasında toplanmış eğleniyoruz. Vakit gece, fırtına çıkıyor. Camları kapatmak istiyorum, fakat bir kısmı kırılıyor. Kara bulutlar üstümüze doğru geliyor. Müthiş bir yağmur yağıp geçiyor. Öbür odaya geçiyor ve gökyüzüne bakıyorum. Gök kısmen açık, fakat siyah bulutlar gene geliyor. Yanımdakilere, bir dakikaya kadar fırtına tekrar gelecek, diyorum. Onlar «Buraya gelmez» diyorlar.

Gökte yeşil yıldızlardan ve kırmızı yıldızlardan başka elipsler var. Bunlar büyüyor, küçülüyor ve yer değiştiriyor. Yağmur şimşek ve yıldırımlar yağıyor. Heybetli ve etrafı dolduran bir ses: Kurtarmayacağımı, yardım etmeyeceğim, diye olumsuzlukla çınlıyor. Yanımda bulunanlar kendi arzusu ile paraşüt almayan, almadığını da ilgililere tescil ettiren birinden bahsediyorlar. Ürpererek uyan-dım.

Ben bu rüyayı şöyle yorumladım : Topluluğumuz eğlence ile meşgul, çok dikkat ve gayret icap ettiğini hâlâ idrak etmiyor. Gelmiş ve gelecek ikazları bir umursamazlık içinde karşılıyor» diyorsunuz.

Rüyanız sizin anlayacağınız semboller içinde verildiğine göre sizin yaptığınız yorum doğru olabilir. Hâdiseleri takip ederek bunların ne derece gerçekleştiğine bakmanız icap eder.

ÖBÜR ÂLEMDEN ÇIZGILER

(Bir tebliğle alınan bilgilere istinaden yazılmıştır.)

N. Hikmet Omay

Yıldızlara koşan yolcu!
Bir fâninin gidebileceği en son hudut;
Mahduttur, feza derinliğinde mahdut.
Çünkü üç buut mubittir sizi,
Çürütmüştür, onun dışındaki tezinizi,
Çok şey zannediyorsunuz kendinizi,
Mütemadiyen ikaz ediyoruz sizi,
Neden dinlenmiyorsunuz bizi?

Neden?

Değişik şartlarla idare edilen
Yıldızlarda yaşar mı bu aciz beden?
Mevcudatta bir intibak kanunu vardır,
Beşerin iktidarı ise, dünyasına kadardır.
Etrafınıza dikkat etsenize,
Karalar benziyor mu denize?
İdrak verilmedi mi size?
Baş vursanıza akliseliminize.
Gerçi kâinatın her tarafı sizin,
Yeri yok bu endişenizin,

Yalnız bir şartla :

Ölüm köprüsünden geçeceksiniz oraya,
Esasen girinişsiniz sıraya.

O halde bu telâşınız niçin?

Hipnotizma Tecrübeleri

Geçen sayıda bahsettiğimiz umumi toplantı 1. Eylül, 1961 Cuma günü saat 18 de Öğrenci Lokalinde (Eski Eminönü Halkevi) olmuştur. İki buçuk saat devam eden bu toplantının ilk yarım saatinde Dr. Refet Kayserilioğlu tarafından Rubi mevzuların mahiyeti ve faydaları mevzuunda kısa bir konuşma yapılmıştır. Bu arada Türkiye Metapsişik Cemiyetinin gayesinden ve faaliyetlerinden de bahsedilmiştir.

İlgi ile takib edilen bu konuşmadan sonra yedi medyom'la tecrübelerle geçilmiştir. İlkönce, hepside kültürlü, hatta birisi avukat stajyeri olan altı şahıs Dr. Refet Kayserilioğlu tarafından hipnotik uyku haline sokulmuştur. Bunlardan birisinin kolları ve bütün vücudu sertleşmiş, kaskatı bir hal alarak iki sandalye arasına gerilmiştir. Aynı şahıs yapılan telkinlerle sür'atle gevşemiş ve rahatça sandalyasına oturmuştur. Bir hanım çiçek bahçesinden çiçekler toplayıp demetler yapmaya başlamıştır. Diğer taraftan bir süje soğanı tatlı bir seftali diye lezzetle yerken, bir diğeri de elmayı seftali diye yemeye başlamıştır. Dördüncü bir şahıs kendisini 10 tonluk bir kamyon şöförü olarak görüp kamyonunu kullanmaya çalışırken, beşinci bir şahıs da hızla otomobilini sürmeye ve 100 km. hızla Erzuruma doğru yol almaya başlamıştır. Sonra aynı anda bir şahıs verilen telkinlere uygun olarak terleyip çeketini çıkarırken, diğer bir şahıs da kutuplarda olduğu telkin edildiği için zangır zangır titremekte idi.

Tecrübenin ikinci safhası Bn. Mediha Üstündağ'la yapılan Ekminezi tecrübesi idi. Dr. Refet Kayserilioğlu «Mediha Hanım» dedi. «Şimdi sene 1951, neredesiniz, ne yapıyorsunuz?...» Mediha Hanım cevap verdi : «Selçuk Kız Sanat Okulunun son sınıfındayım. Fransızca çalışıyorum.» Elinde hayali bir kitap tutuyor, heyecanla sayfalarını çeviriyor ve okuyor. Başka bir güne getiriliyor, derste hocanın kendisini tahtaya kaldırmaması için dua ediyor. Arkadaşlarına sesleniyor: «Sâye eteğimden tut da hoca beni kaldırmasın.» Bu esnada imtihan korkusunu aynen yaşıyor. 1945 senesine getirilince babasının hastalığına ağlıyor : «Ölme babacığım, bizi bırakma, bizi babasız bırakma!..» sonra 6 yaşına getirilince arkadaşlarıyla saklanbaç oynamaya ve ip atlamaya başlıyor. Medyom doğumu olan 1934 den önceye götürülünce önce derin bir sükut içine giriyor. Sonra : «Aydınlık bir yoldayım, mesudum. Nerede olduğumu, kim olduğumu bilmiyorum» diyor.

Tecrübelerin hepsi, bilhassa sondaki ekminezi tecrübesi dinleyen 500 kişilik kalabalığı büyük bir heyecan içinde bıraktı. Tecrübeler tam bir başarı ile sonlanmıştı. Böylece Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti çalışmalarının semerelerinden birini daha efkârı umumiyeye gösteriyordu.

**11 KASIM
ÇEKİLİŞİNDE**

**Para
İkramiyeleri
TÜRK
TİCARET BANKASI**

Vadeli her 50 - Vadesiz her 100 Liraya

BİR KUR'A NUMARASI

ÖLÜM VE TAHRİP İÇGÜDÜSÜ

(Baştarafı 27 de)

dostça karşılıyan insanları da sık sık görürüz.

Freud'un ölüm içgüdüğü ile beraber saydığı tahrip içgüdüğü ise her insanın hayatında zaman zaman tezahürleri görülen ve bu sebeple daha kolay benimsenebilecek olan bir prensip mahiyetindedir. Fakat ne olursa olsun ölüm içgüdüğü mefhumu, daha ziyade yaşamak arzusu ile dolu insanlık için sevimli gelmi-

yen bir gerçek teşkil eder.

Evet, insanlar için en büyük saadet, hissedinceye kadar yaşamak ve yaşadıkça çalışmaktır. Hayatı boyunca çalışan ve kendi vicdanı ile kendini devamlı surette kontrol eden insanlar ölümün eşiğine vardıkları günlerde ölüm içgüdüğüne daha iyi hissederek ve bunu da yaşamak içgüdüğü gibi ve hatta ondan çok daha tatlı bir duygu olarak bulurlar. Bu duygu içinde ölüm gidenlerin «Severek gidiyorum» dedikleri zaman zaman müşahede edilen ve bilinen bir olaydır.

Sayın Abdullah Emiroğlu — Babaeski

Çok değerli teşviklerinize, tavsiyelerinize teşekkür ederiz. Bu yoldaki başarı hepimizin başarısı olacaktır. Samimi heyecanlarınızı takdirle ve tebrikle karşıladık. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Salih Parlas — İzmir.

Kızınızın ölümünün sizi çok üzdüğü ve fikren mütemadiyen bu ölümle meşgûl olduğunuz anlaşılıyor. Kızınızla bir celse görüşmeyi arzu ediyorsunuz. Evvelâ cemiyetimizde bu tarz celseler yapılmıyor. Arzunuzu yerine getiremeyeceğimiz için üzgünüz. Fakat bir ölünün ardından bu derece üzülmeyen de ona çok azap verdiğini bilmenizi isteriz. Bu hususta 17. sayımızda «Sevgili Anne Üzülme Oğlun Ölmedi.» yazısını bir kere daha okumanızı tavsiye ederiz. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Özcan Tolon — Ankara.

Zişan hanımefendinin öyle bir hayâl görmesi onun bir ruhi irtibat yaptığına delâlet eder. Bu durumdan korktuğuna göre bir daha böyle birşey görmek istemiyorum diye candan dua etmesi onun korunması için kâfi gelir. Bilmeden ruhî tecrübeler girmelerini de doğru bulmuyoruz. Selâm ve Sevgilerimizle.

Sayın Y. Sünnetçioğlu — Ankara

1 — Önczileri geliştirecek ve önseziyi hayalî tahminlerden ayıracak metod var mıdır? diyorsunuz. Hayali tahminler bir düşünce, bir tahayyül ve bunlara ilâve olan bir istekle müşterektir. Yani olmasını arzu ettiğiniz bir şeyi gizli gizli düşünüp, oluyor tarzında tahayyül etmişizdir. Bu tahayyüllerimizi de gerçek kabul etmeye meyilliyiz tabii. Halbuki önsezilerde bir düşünce, bir tahayyül ve bir arzu asla yoktur. Hiç umulmadık anda, umulmayan bir fikir kafanızda do-

ğuverir. Hatta biz ona inanmak istemeyiz. Sezgi kabiliyetini genişletmek için ise 19. sayıda «Sezgi Lisanını öğrenmek lâzımdır.» yazısını okuyunuz.

2 — Hayat plânının ana hatlarının tesbit edilmesi şahsın ogüne kadar geçirdiği hayatlardan kazandıklarına göre yapılır. Buraða en başta yolu seçen kendisidir. Elbette hayattaki davranışlarımızıza göre bir takım değişmeler olacaktır. Bu da kişinin hürriyetinin zaruri neticesidir. Bu plânın ana hatları meselâ. falan memlekette, falan aileden dünyaya gelecek, falanla evlenecek, şukadar çocuğu olacak, şu mesleği seçecek gibi esaslı hususlardır.

3 — İptilâlardan (meselâ cinsi iptilâ) bu yolda hata yaparak kurtulması gerekirken, alınan terbiye, cemiyet baskısı veya geçirilen bir hadisenin hasıl ettiği kompleks o yönde serbestçe hareketimizi ve hata yapmamızı önüyor. Hata tekâmülde bir kaide olduğuna göre, bu şahıs böylece tekâmül edemiyor demektir, bunu izah eder misiniz? diyorsunuz. Hata tekâmülde kaidedir sözünü yanlış anladığınız görülüyor. Hata kaidedir demek, bilgisizliğimizden dolayı, farketmeden hata yaparız. Hatayı yapıp sıkıntısını çekerek de onun hata olduğunu anlarız, böylece onu bir daha yapmayız demektir. Siz bir hareketin hata olduğunu bile bile yaparsanız bundan vicdanınıza ve ilâhi nizama karşı mesul olacağınız gayet tabiidir. Engel gibi gördüğünüz terbiye v.s. gibi hususlar, hatalardan kolaylıkla kurtulmamız hususundaki yardımcılarıdır. Yalnız cinsi alâkaların makul hudutlar dahilinde tatmini hata değildir. Birşeyde ifratda (aşırılık) ve tefrit de (çok kısnak) hatalı olabilir. Vicdanınızın emrettiği şekilde hareket etmeye alışınız.

4 — Büyüyü muayyen bir noktaya teksif edilmiş kötü tesirler olarak söylemiştik. Bunlardan kurtulmanın en emin yolu herkes için iyilik düşünmek, dua etmek, hiç kimseye fenalık temenni etmemek icab eder. Selâlarımızla.

Sayın Ali Nur Dilmeç — Etlik - Ankara

1 — Gördüğünüz rüyalar sizin medyumluk kabiliyetinde olduğunuzu gösteriyor.

2 — Astroloji (İlmi Nücum) un yanlış tarafları çok olduğu gibi doğru tarafları da vardır. Bunun hakkında ileriki sayılarda izahat vereceğiz. İkinci mektubunuzdaki soruları hususi cevaplandıracağız. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Baysal Gülbaş — Ankara

Sorularınızın topluca cevapları : 1 — Ruhlar yağmurdan, fırtınadan müteessir olmazlar. Çünkü bizimki gibi bedenleri yoktur, sonra spatyomun şartları dünyanın aynı değildir, çok başkadır. Ruh fezayı, elbette dolaşabilir ve bu bizim aklımıza sığmayan bir süratte olur. Spatyomda da bir hayat vardır, orada da herkesin başka işi vardır. Bu işlerin dünyadakilere benzeyenleri de benzeyenleride vardır. Yüksek bedensiz varlıklar insanlıktan çıkmış, insan üstü olmuştur. İnsanların boyları, bosları şekilleri ve cinsiyetleri ile onların ruhlarının kudreti ve üstünlüğü asla anlaşılmaz. Bununla hiç alâkası yoktur. Diğer sorularınızın cevapları hususi yazılacaktır. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Fehmi Güngör — Adapazarı

Her üç mektubunuzda alınmıştır, alâkanıza teşekkürler ederiz. Cevabı biraz geçiktirdiğimiz için özür dileriz. 1 — Özden - Erdem konuşmasında (onlar) spatyom, yani öbür dünya sakinleri, yani ruhlar demektir. Ruhların size ip ucu vermesi, gönderdiğiniz fikirleri alarak size bu hususta yardım etmeyi istemeleleriyle ve size bilgi dalgalarını göndererek olur. Bu bilgi dalgaları zihninizde doğuveren fikirler halinde size gelir.

2 — Sorulan kelimelerin manâları : Klervoyans (ruhsal görme, ruhi olarak gör-

me demektir), Şarm (hipnotizmanın 1. devresine verilen isimdir); Süje (A) ve Süje (B) (A) isimli ve (B) isimli şahıs, üzerinde tecrübe yapılan şahıs, Somnambül (hipnotizmanın 3. derin safhası, suni uyurgezerlik safhası, tabii uyurgezerliğe de somnambülizma denir.); Hipnoz (Hipnotizma uykusu); Katalepsi (hipnoz'un 2. devri, vücut kaskatı kasılır); Emanasyon (manyetizörlerden ve bazı cins medyomlardan çıkan görünmez şualar. Bunlar cisimlere ve başka şahıslara tesir ederler).

3 — Hipnotizma başlıbaşına bir ilimdir. Onu tatbik edebilmek için esaslı bir bilgi sahibi olmak lâzımdır. Mesuliyetli iştir. Selâmlar.

Sayın Mehmet Gökrüklü — Üsküdar

Ruhlarla irtibat hususunda metod vermememizden şikâyet ediyor, bunun hep tehlikelerini öne sürmemizi tenkid ediyorsunuz. Medyumluğun bir çok çeşitleri olduğunu biliyorsunuz. Bugüne kadar Ruh ve Madde'de bunlardan Telepati, Klervoyans, Psikometri, Radyestezi hakkında bilgi ve metod verdik. Bunların tatbikatını yaptınız mı? Bunların tatbikatını yapmış olsaydınız medyumluk kabiliyetinin sizde mükemmel bir şekilde geliştiğini görürdünüz. Sonra ruhlarla konuşmak sadece bir adım olurdu. Ruhlarla irtibat hakkında da zamanı gelince bilgi vereceğimizi ayrıca bildiririz. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Mefkûre Sam — Şişli

Bahsettiğiniz hadise bir telepati de olabilir, bir ruhun her ikinize de aynı haberi vermesi de olabilir. Fakat arkadaşınızla ruhî bağlılığınız olduğuna göre telepati olması daha muhtemeldir. Birinci hadisede duyduğunuz tanıdığınız insanın sesi bir klerodiyans (ruhsal işitme) hadisesidir. Sizde medyumluk olduğu şüphesiz. Bahsettiğiniz hadiseyi dosyamıza koyuyoruz. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Mustafa Kaydırma — Balıkesir

Sorularınızın cevabını hususi olarak yazdık. Selâm ve sevgilerimizle.